

APE ISAWWA PUBLISHERS

The Fiddle among Deaf Elephants

කාලීන සහ දේශපාලනික ලිපි මාලාව

ජනරඳ විජ්‍යා දේවසුරේන්ද්‍ර
ඩිහිරි අලුත් මැද විණාව

“දේශපාලනය වනාහි යම් කිසිවෙකුට එය තමන්ට අදාල නොවන දෙයක් හෝ තමන් අකමැති දෙයක් ලෙස සලකා පසෙකට දැමිය හැකි යමක් නොවේ. ඒ මන්දයත් මෙලොව වෙසෙන අප සෑම සියලු දෙනාම දේශපාලනික සත්ත්වයින් වන බැවින්ය. ඒ සඳහා භූගෝලීය, ආගමික, ජාතික, සංස්කෘතික හෝ ගෝත්‍ර වශයෙන් බෙදීමකින් තොරව ජන්මයෙන්ම අප සතුවන සංකල්පයකි. අප කොතරම් එයින් බැහැරවෙන්නට උත්සහ කලත් එය තුලම අපට ජීවත්වන්නට සිදුවනු ඇත. එනිසාවෙන් දේශපාලනය උදෙසා නොව ස්වකීය ජීවිතයේ විත්තන නිදහස සහ දැනුවත්භාවය උදෙසා අපට දේශපාලනයේ නිරතවන්නට සහ හදාරන්නට සිදුවනු ඇත“

කර්තෘගේ වෙනත් කෘතීන්

[හමු වුණා අනේ හමු වුණා \(නවකතාව\) 2012](#)

[කොස්කොලාලංකාරය \(කාව්‍ය\) 2012](#)

[නවීන දා කව \(කාව්‍ය\) 2013](#)

[සිතුවම \(කෙටි කතා\) 2013](#)

ජනරථ විජ්‍යා දේවසූරිය

බිහිරි අලුත් මැද විණාව

අපේ ඉසව්ව අන්තර්ජාලයට එක්කල සිටි වසරක කාලීන හා
දේශපාලනික ලිපි මාලාව ඇසුරින්

www.apeisawwa.blogspot.com

අ

අපේ ඉසව්ව ප්‍රකාශන

පෙරවදන

බිහිරි අලින්ට විණා වයනවා යනු සංස්කෘතික අභාශයෙන් අප ලද යෙදුමක් වේ. එහි අර්ථය වන්නේ නිරර්ථක කටයුත්තක නිරතවෙනවා යන්නයි. බිහිරි අලින් මැද විණාවක් වීමත් ලෙහෙසි පහසු කටයුත්තක් නොවේ. නමුත් අලින් බිහිරි වුවත් විණාව වයන්නේ එහි යම් හෝ ප්‍රතිඵලයක් ඇති බව දන්නා නිසාවෙනි. කෙසේ වෙතත් වර්තමාන සමාජය තුලද අප දේශපාලනික වශයෙන් කටයුතු කරන්නා වූ තත්වයන් අභිමුඛ පාලකයන් උදෙසා උගුරු ලේ රස වන තුරු කෑ ගැසීමත් බොහෝ විට බිහිරි අලින්ට විණා වැසීම හා සමානය. එය කුමන පක්ෂයක් කුමන පාලකයෙක්ට වුවත් පොදු කාරණයක් වනු ඇත.

“අපේ ඉසව්ව” බ්ලොග් අඩවිය 2010 වර්ෂයේ ආරම්භකර මේ වන විට වසර හතරක ක්‍රියාදාමයක් නැතිනම් සාහිත්‍යයක් එය නිර්මාණය කර ඇත. ඒ සාහිත්‍යය තුල කාලීන හා දේශපාලන විචාරයන්ට මා වැඩි ඉඩකඩක් වෙන්කළේ ලාංකිකයන් වශයෙන් සහ නෛසර්ගිකව අපතුල දේශපාලනික චින්තනයක් වැඩි ඇති නිසාවෙනි. දැනුවත්භාවය නැමති සංකල්පයේ ජීවත් වෙනතුරාවට කිසිදු පාර්ශවයකට අප මූලාකල නොහැකිබව පුද්ගලික විශ්වාසයයි. නමුත් දැනුවත්භාවය යනු ලෙහෙසියෙන් පහසුවෙන් හෝ මුදලින් අත්කරගත හැකි යමක් නොවන බව කිව යුතුමය. ඒ නිසා හෘද සාක්ෂියක් ඇති මිනිසුන් සතුව පවතින්නා වූ සංස්කෘතික සහ දේශපාලනික අවශ්‍යතා උදෙසා රචනය කල කාලීන හා දේශපාලනික ලිපි සියයකට අධික එකතුවක් “අපේ ඉසව්ව” සතුව පවතී. ඉන් බොහොමයක් ලිපි “රාවය” සහ “ලක්බිම” මෙන්ම “පෙරලි” යන පුවත්පත් වල පලවුණි. එසේම අන්තර්ජාලය තුල “බුන්දි” වෙබ් අඩවියේ පරිශීලකයන් වෙත පිරිනමන ලදී. මේ සියලුම නිර්මාණ ප්‍රාරම්භක වශයෙන් පලවූයේ “අපේ ඉසව්ව” බ්ලොග් අඩවියේය.

නූතන අවශ්‍යතාවයන් තුල පවතින්නාවූ විවිධත්වය හඳුනාගෙන ඒ ලිපි සරණිය අතරින් වැඩි පාඨක ප්‍රතිචාර සහ කාලීන සිද්ධි විශ්ලේෂණය යන කාරණා සලකා බලමින් තෝරාගත් ලිපි පෙලක් මෙම “බිහිරි අලින් මැද විණාව” හෙවත් The Fiddle among Deaf Elephants කෘතිය හරහා ඔබ වෙත තිලිණ කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙමි. මූල්‍යනය සඳහා ඇති බාධක නිසාවෙන් මෙය භෞතිකව පොතක් වශයෙන් ලාංකේය පාඨකයා වෙත ඉදිරිපත් කල නොහැකිවුවත් මා හට හැකි අයුරින් ඊ-පුස්තකයක් ලෙස ඔබට ඉදිරිපත් කිරීමට ලැබීම වියදම් රහිත ක්‍රමයක් වීම එක්තරා ආකාරයක සහනයක් විය. කෙසේ වෙතත් ආදායම් ඉපයීමට වඩා ස්වකීය මතය සහ දර්ශනය පාඨකයන් තුලට ගෙනයාම යන බලාපොරොත්තුවෙන් ඔබ වෙත තිළිණකරන මෙම කෘතිය ඔබගේ මෙන්ම ඔබගේ සහායන්ගේද බුද්ධිමය සංවර්ධනයක් උදෙසා මෙන්ම දැනුවත්භාවය උදෙසාද අබ ඇට සා දෙයක් එක්කරයි නම් එය ඉතාමත් සංතුෂ්ටිය දනවන සුළු කාරණයක් බව සිහිපත් කරමි.

ජනරභ විජේඉදු දේවසුරේන්ද්‍ර (wijaindu@gmail.com)

ලිපි පෙළ

• සෙංකොට්ටං කියවනා සමාජ තලය මත හිඳ	07
• ගාඩගිට සිදුවූ දෙය ලංකාවේ සිදු නොවන්නට නම්	10
• ජාතික ගීය ජාතියේ හඳු ගැස්ම බැවින්	14
• සැබෑ බෞද්ධයා සහ දේවතා එළි අතර මනෝභාවාත්මක ඥාතිත්වය ...	17
• පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය සමාජ අවශ්‍යතාවක්ද?	21
• අසල්වැසි ඉන්දියාව ඉවත බැලූ කල ලංකාවේ සිට ලියමි	23
• ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයේ මලගම	27
• රුසියාවට කොන්දක් දුන් පුටින්	30
• ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය, දරුවා සහ දෙමව්පියන්	32
• ජනාධිපති මොහොමඩ් නෂීඩ් - හිතමිතුරාගේ ඇදවැටීම	35
• පවිකාර ස්ත්‍රියට ගල්ගසන පව් නොකලවුන්	40
• ප්‍රින්සිපල් කර්නල් වූ පසු නාට්‍යයේ හොඳමට කොටස	43
• කියවූ Che සහ නොකියවූ Che	45
• ස්ත්‍රී දූෂණ රැල්ල කොතනටද?	48
• සිරිවර්ධන නම් වූ තත්කාලීන බෞද්ධයාගේ මිනුම් දණ්ඩ	51
• ඇවැදි මල්ල සියතින්ම වියන යුවතිය	54

සෛංකොට්ටං කියවනා සමාජ තලය මත හිඳ

සෛංකොට්ටං අතට ගත්තේ එතරම් ප්‍රසාදයකින් නොවේ. පසුගිය වසර කීපයේ ස්වර්ණ පුස්තක ලෙස ලේබල් ගැසූ නිරස සහ සැබෑ ලෙසම එවැන්නකට සුදුසුදැයි හැඟෙන මට්ටමේ පොත් කියවීමෙන් ලද කටුක අත්දැකීම නිසා සෛංකොට්ටම් යන ස්වර්ණ පුස්තක සම්මානය සඳහා නිර්දේශිත පොත කියවන්නට ගනිද්දීම හිතුවේ හරි නැත්නම් පැත්තකට දානවා යන්නයි. ඒත් එක හුස්මට පිටු පනහක් අවසන් කිරීමේදීම හැඟුනේ සෛංකොට්ටං යනු අපි නොදන්නා රහස් ඇති රස කැවිල්ලක් බවයි. මහින්ද ප්‍රසාද් මස්ඉඹුල මවා ඇති සෛංකොට්ටං වපසරිය තුල අපද ජීවත්වීම වැලැක්විය නොහැකිය. වත්මන් සමාජයේ පවා අළු යට ගිනි පුපුරු සේ පවතින මීට දශක කීපයකට කලින් සුළුතරයකට ආයුධයක්ද බහුතරයකට නින්දාවක්ද වූ ග්‍රෝතවාදය නොහොත් කුල ක්‍රමය තුල ජන සමාජයේ තිබූ නින්දා සහගත තත්වය සහ එයට ඇදුනු අඩුයයි සම්මත පවුලක් තතු මත ඇදෙන සෛංකොට්ටං කතාව කියාපාන කතා ගණනාවක්ම ඇත.

“නවවිෂා වසලෝ හෝති - නවවිෂා හෝත් බ්‍රාහ්මණෝ...කම්මනා වසලෝ හෝති - කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ” යන බුද්ධ වචනයේ අර්ථය නොපිළිගත් සිංහල බෞද්ධ සැදැහැවතුන් වාසයකල රටක් මීට දශක හතකට අටකට පෙරාතුව මේ රටේ තිබුණ බව වත්මන් සමාජ තලයට කියාදෙන කතාන්තරයක් ලෙස සෛංකොට්ටං හැදින්විය හැක. වසලයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නේ උප්පත්තියෙන් නොව තමන්ගේ කල්ක්‍රියාවෙන් බව උතුම් බුදු බණේ කියවෙද්දී, එයම පන්සලේ බණමඩුවේ සාධුකාර දී කමටහන් කරන රදල පැලැන්තියම පොදු සමාජයේදී අඩුකුල

යයි සැලකූ පාර්ශව තලා දැමීමේ කෙසේද යන්න ඒ ජීවිත තුලටම එබ්බලා විමසන්නට මහින්ද ප්‍රසාද් නියමාකාර අවස්ථාවක් ලබාදී ඇත.

වීරජපුලි භේනසා සහ ඔහුගේ පවුල වටා ගෙවී ඇති කතන්දරයේ භේනසා නැමති නාමයෙන්ම ලංකාවේ එවකට පැවති කුල ක්‍රමයේ ඔවුන්ට හිමිකර දී තිබුණු රෙදි අපුල්ලන රඳා හණ ගැසිල්ලේ කරුමය පෙන්වා දී ඇත. වීරජපුලි භේනසාගේ මුණුබුරා වන බබා භේනසාගේ නම තැබීමේ සිට පාසලට ඇතුලත් කිරීමට දක්වා ස්වාධීපත්‍යයක් හෝ අවස්ථාවක් හිමි නොවන්නේ තමන්ට උපතින් ලද කරුමය වන කරපින්නාගෙන නිවටුන් සේ ඉන්නට සිදුව ඇති කුලයම බව පෙන්නා දේ. ඒ සියල්ල තබා පිනක් දහමක්වත් කරගන්නට තමන්ගේ කුලය බාධාවක් වූ සමාජයක එතනින් එහාට කුමක් කරන්නද යන්න පෙන්වා දේ. සමාජ ක්‍රමයේ විෂමතා, අධ්‍යාපනයේ හා දැනුවත්භාවයේ අඩුකම හේතුවෙන් ජීවිතයේ මගවරද්දගන්නා සහ මග සලසගන්නා දූ පුතුන් අතරේ අවසන සියදිවි නහගන්නටද වන මහ පරපුරක දුක්බදායක මෙන්ම ප්‍රායෝගික යථාර්තයද සෙංකොට්ටං කතාව අපුරුවට හුවාදක්වයි.

මේ කතාවේ ඉතා ප්‍රිය වර්තයක් වන්නේ ග්‍රැන්සිස් බටුවන්තුඩාවේ හෙවත් ගුණ රාළභාමිය. ඔහුගේ විස්තරයෙන් සහ අදහස් වලින්ම තිස් ගණන්වල සමාජවාදියෙක් ලෙස ඇත්.ඇම්, කොල්වින්, පිලිප් අදහන්නෙක් බව පෙන්වනු ඇත. ඒ සමාජවාදී මතයේ හරයේ ගෙන එන සමානාත්මතාවය පෙන්වමින් ගුණ රාළභාමි යන මහ කුලයේ රදලයා භේනසාගේ පවුලේ අයටත් ගමේ අනෙකුත් කුලවල අයටත් හේදයක් නැතිව සලකන සහ සමාජ සම්මතවාදයන්ට පටහැනිව සමාජ විශෝධනය උදෙසා කටයුතු කරන්නෙක් ලෙස දැක්විය හැක. එවන් වර්තද එදා මෙන්ම අද සමාජයටද රැගෙනවිත් ඇති බව හදුනාගත හැක.

නමුත් සෙංකොට්ටං කියවා අවසන “අනේ හරි ඡෝක් කතාවක්නේ..අනේ මෙහෙම දේවලුත් අපේ රටේ වුනාද” කියා විස්සෝප වන ඇත්තන්ම පෙලවහේ සිට මහණකම දක්වාම අදටත් දක්කාගෙන යන කුලය නැමති ගොන් හරකා ගැන නොදන්නවා නොවෙයි, එහෙත් තවමත් ග්‍රෝතික කල්ලිවාදයට ඇති කැදරකම

ඔවුන්ගේ දැස් අන්ධකර ඇත. එසේනම් එදාට වඩා වෙනසකට ඇත්තේ අද කුල හේදයකින් තොරව නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පිහිටෙන් සහ මුදලේ ආධිපත්‍යයෙන් කුලය වර්ගය ඉක්මවා දැනුම ඉදිරියට පැමිණ ඇති බවයි. නමුත් කුල ගෝත්‍රවාදය යන සත්වයා තවමත් මියගොස් නැත. අදටත් එහෙ මෙහේ කැලෑවල්, අහුමුළු, කොණ්ඩල සිට ඉඳහිට පැන ඇතමෙක්ට පණ යන්නටම පහරදෙන බව සංකොට්ටං වර්තමානයේ කියවන සමාජ තලය මත සිටම වටහාගත යුත්තකි. එය පිටුදකින සමාජයක් සංකොට්ටං කෘතියේ ලියුම්කරුගේ අභිප්‍රාය මෙන්ම අපගේ අභිප්‍රායද විය යුතුය.

2013 අගෝස්තු

ගඩාලිට සිදුවූ දෙය ලංකාවේ සිදු නොවන්නට නම්

මේ සමය ලෝකයේ සදාකාලික නායකයින් ලෙස විරාජමාන වූ නායකයන්ට එතරම් සුබ කාලයක් නොවන බව දැන් දැන් වඩාත් පැහැදිලිව පෙනෙන්නට ඇත. ඊජිප්තුව දෙසින් හමා ආ බටහිර උෂ්ණය ගැබ්වූ විප්ලවකාරී මහජන ශක්තිය නම්වූ සුළඟ විසින් ලිබියාවද කළඹා දැමූ අතර අද එහි කුට්ප්‍රාප්තිය සිදුවිය. එනම් දශක හතරක් මුළුල්ලේ ලිබියාවේ නොසැලෙන හා නොනැමුණ නායකත්වය ලෙසින් කිරුළ දරා සිටි කර්නල් මොහම්මත් ගඩාලිගේ සාතනයයි. ලිබියා ජනතා කැරැල්ල ජයග්‍රහණය එලෙසින් අවසන් වෙද්දී මුසල්මානුවන් පිරිසක් විසින් තමන් මුසල්මානුවෙක් සාතනය කර දැමුවා මෙන්ම එය සැමරුවා යන්නද ඉස්මතුව පෙනිනි. නමුත් ඒ කැරළි කරුවන්ගේ හැසිරීම් හා ඔවුන් සටන්වැදි ආකරයෙන් නිතැතින්ම ඉස්මතුව පෙනුනේ දශක ගණනාවක් මුළුල්ලේ ලිබියාව ලෝකයට කොතරම් ශක්තිමත් හා සෞම්‍ය රාජ්‍යයක් ලෙස පෙනුනද අභ්‍යන්තරයේ ජනතාව කොතරම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උදෙසා පීඩනයකට ලක්ව සිටියේද යන්නය.

ඕනෑම දෙයක් කල්යාණය එහි අගය අඩුවනවා යන්නට භාවිතාමය නිදසුන් තබන්නට ගඩාලිගේ පාලනය උදාහරණ ලෙස දිය හැක. ජනතාවට ගඩාලි ගැලවුම්කරුවෙක් වූ සමයක් තිබුණි. ඔහු ලිබියාවේ මිනිස් වෙසින් පැමිණි දෙවියන් ලෙස ඇදහූ යුගයක්

තිබිණි. 70 හා 80 දශකයන්හි ලිබියාවේ පමණක් නොව මැදපෙරදිග අරාබිකරයේ පවා ගඩාලිට එදිරිව වචනයක් කිව නොහැකි තරමට ජනබලය ඔහු කෙරෙහි ප්‍රබල විය. නමුත් ගඩාලිට වරදින් තේ බල තන්හාව හිස්මුදුන ස්පර්ශ කරමින් ශරීරයේ රෝම කූපයක් පාසා වර්ධනය වීමත් සමගය. බලය වෙනුවෙන් ඔහු නොමනා ක්‍රියා දහස් ගණනක් කරමින් එයා ලෝකයෙන් වසන් කළහ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වලලාදමා ඒකාධිපතිත්වය වගා කිරීම, විකල්ප ප්‍රතිපත්ති මතින් නැගී සිටින නායකයන් රහසේ ඝාතනය, මාධ්‍ය හා දේශපාලනික නිදහස නින්දිත ලෙස අහිමි කිරීම වැනි කාරණා මගින් පියවරෙන් පියවර ලිබියාවේ ජනතාවට ගඩාලි තිත්ත කෝපි බවට පත්විය. අද පුපුරා අවසන් වූයේ ඒ නැගුනු ජනතා අප්‍රසාදයේ විස බිබුලයි.

අපි මෙය ලංකාවට ආදේශ කරන්නේ කරුණු කීපයක් මතයි. ඒ මන්ද ලිබියාවේ වූ වා සේ කිසිදු විටක බටහිර හෝ වෙනත් රාජ්‍යක මැදිහත් වීමක් මේ රටට සිදුනොවිය යුතු නිසාත් සහ ගඩාලි තිත්ත වූ සාධක ලංකා භූමිය තුළ කිසිදු නායකයෙක් අතින් සිදුනොවිය යුතු නිසාය. නමුත් වත්මනේ රට යන්නේ ඒ දුෂ්ට සුළඟ දෙසටම නම් එයට වහා පියවර ගැනීමද නායකයන්ගේ වගකීමය. අදටත් අප ගරුකරන අපේ කාලයේ නායකයානන් ලෙස මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමන් එම තැනම රැඳී සිටී. ජනතා ඡන්දයෙන් සාධාරණ ලෙස මැතිවරණ ක්‍රමයේ ජනතා මතය මත රැඳී සිටීමින් අතිමහත් ජනතා ප්‍රසාදයකින් දෙවතාවක්ම බලයට පැමිණෙන්නට තරම් ඔහුට ජනප්‍රසාදය හිමිවිය. නමුත් ගඩාලි පත්වෙන්නේ මිලිටරිමය කැරැල්ලක ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය. නමුත් ජනතා ඡන්දයෙන් පත්වූ මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමන් ඉන්පසු ජනතා මතය කැඩී බිඳීයාමට තුඩුදෙන සිදුවීම් ගණනාවකට සම්මාදම් වීම අභාග්‍යයකි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හා ජවිපෙ ප්‍රමුඛ වාමවාදී හා මධ්‍යස්ථ පක්ෂ ගණනාවක එකතුවක් වූ සන්ධානයේ පදනම් මූලිකම යම් දෙදරිමක් වන්නේ ජවිපෙ වෙන්වීමත් සමගය, නමුත් එය සංඛ්‍යාත්මක අතින් අල්පය. ඒ මන්ද ජවිපෙ කොටසක් හා එජාපයේ කොටසක් ජනපතිතුමන් ප්‍රමුඛ රජය සමග රැඳීමයි. දෙවැනි ප්‍රබල දෙදරිම වන්නේ ජෙනරාල් ෆොන්සේකා මැතිවරණයට පැමිණීම හා ඔහු සිරගත කිරීමයි.

මෙහිදී තවත් රටේ මධ්‍යස්ථමතආරීන්ව සිට ජනපතිතුමන්ගේ චින්තනයට හදවතින් දායකත්වය දැක්වූ පිරිස ඉන් ඉවත්ව යාම හා වෛරීය දේශපාලනික සිතුවිල්ලක්

ගොඩනගාගැනීමයි. එහි බරපතල කාරණය වන්නේ රටේ බුද්ධිමය පරම්පරාව නියෝජනය කරන ගණනාවක් මේ අතර සිටීමය. ඉන්පසු දෙදරීම වන්නේ බලතල සහිත් 18 වැනි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් ධුරකාලය දික්කරගැනීම හා ස්වාධීන රාජ්‍ය කොමිෂන් සභා බලාත්මකව තිබූ ඒවා බලරහිත වීම හා අත්‍යවශ්‍ය කොමිසම් ක්‍රියාත්මක නොවීමයි. මෙයින් රටේ නීතිගරුක හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගයන් පිරිස් රජය ගැන හා ජනාධිපතිතුමන් ගැන තිබූ මතය ඉවත දමා වෛරීය ලෙසින් ඉවත් විය.

ඉන්පසු සිදුවූ දැවැන්තම දෙදරීම සිදුවන්නේ පසුගිය 8 වැනිදා සිදුවූ භාරත ලක්ෂ්මන් ඝාතනයත් සමගය. එනම් මැරයන් හා කුඩුකාරයන් දේශපාලකයන් වශයෙන් බස්සවා කරන විගඩම් ඉවසාගත නොහැකි පාරම්පරික වමේ බල කණු පවා කළකිරීමකින් යුතුව පස්සට පය තැබීමයි. මෙහි භයානකම තත්ත්වයන්ම රජය තුළ සිටි ප්‍රබලයන් පවා මෙයින් කළකිරීමට පත්වීමයි. මෙවැනි සිදුවීම් රාශියක් මත රජය හෙලවෙන දතක් බවට පත්වීම කෙලෙසකවත් සංවර්ධනය වන රටකට හොඳ ලකුණක් නොවේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කිරීම, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා බලාත්මක කිරීම, රටේ ස්වාධීනත්වයට ඉහළ අගයක් ලබාදෙන 17 වැනි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම වැනි කාරණා මගින් මෙරට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැවතත් සක්‍රීයකල හැක.

එසේම අල්ලස් හා දූෂණ මෙන්ම මැරකම් මුලින්ම රජයෙන් හා පාර්ලිමේන්තුවෙන්ද, පසුව රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශ මෙන්ම අනෙකුත් රාජ්‍ය ආයතනවල සිටත් පලාත් සභා, පලාත් පාලන ආයතනවල සිට කුඩා ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය දක්වා තුරන් කර පලවා හැරිය යුතුය. එවිට නිදහස යන සංකල්පයට නියම අරුතක් ලැබෙනවා ඇත. නොඑසේනම් කොතරම් කොන්ක්‍රීට් ගොඩවල් බිහිකරත්, ජාත්‍යන්තර උළෙල පැවැත්වුවත්, මහා සංදර්ශන හා ප්‍රදර්ශන පැවැත්වුවත් සංවර්ධනය යන පිරුණු කලයේ සිහිනය දැකීමට දැවැන්ත හිල් තිබියදී නොහැකිය. සංවර්ධනයේ මාවතේ පවතින බාධක ඉවත් කල යුතුය.

බල තත්භාවෙන් හා උපදේශකයන්ගේ එහෙයි ප්‍රවාදයන්ට අනුව ක්‍රියාකලහොත් හෙට දවසේ ලංකාව තුළ ලිබියාවේ ශාඛාවක් බිහිවීම වැලැක්විය නොහැක. එසේ

නොවන්නටනම් ඉහත දේ සිදුවිය යුතුමය. නොඑසේනම් බටහිර බලපෑම් හා ඊනියා බලවේග මත ජනතාව නැගීසිටීම හෝ නැත්නම් සැබෑ ලෙස ජනමූල විප්ලවයක් බිහිවීම නතර කළ නොහැක. මෙම සටහනේ අගට නන්දා මාලනී විසින් ගායනා කළ සොදුරු මෙන්ම යථාර්ථවාදී ගීතයක කොටසක් තැබීම වටී.

පූජාසනයේ ඔබ හිඳවා

ඔබට පුදන මේ

ලෝකයමයි හෙට

ඔබට එරෙහිවී

නැගිටින්නේ...

මෙම පදවැල එදාට සේම අදටත් ගැලපෙන්නකි. ලිබියාවේ සිදුවූයේද මෙයමය. මෙය ලංකාවේ සිදුවනු දැකීම අප කෙසේවත් අපේක්ෂා නොකරන්නකි. නමුත් එසේ නොවීමටනම් පූජාසනයේ බලය හා ජනතා බලය අවබෝධකර ගතයුතුමය.

2011 ඔක්තෝම්බර්

ජාතික ගීය ජාතියේ හඳු ගැස්ම බැවින්

මින් පෙර ලක්බිම ඉරිදා සංග්‍රහයට පරාක්‍රම කොඩිතුවක්කු මහතා විසින් "හඳු බසින් ජාතික ගීය ගැයිම වරදක්ද?" මැයෙන් ලියූ ලිපියට පිළිතුරු ලිපියක් ලිවීමට අදහස් කළේ කරුණු කීපයක් පාදක කරගෙනය. වර්තමානයේ මාධ්‍යවල තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයන්ට පින්සිදු වෙන්නට පුවත් ලොවපුරා ව්‍යාප්තවීමට ගතවන්නේ ඉතා සුළු කාලයකි. මේ දිනවල ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ගීය නැමති මාතෘකාව වසර කීපයකට පසු නැවතත් විවාදයට බඳුන්වන ලෙසින් කල එළි බසින්තේ ජාතික දේශපාලන වටපිටාවත් උණුසුම් මොහොතකය. වර්තමාන ජාතික ගීය සම්බන්ධ ගැටළුවට හේතුව ලෙස දකින්නේ ජාතික ගීය සිංහල භාෂාවෙන් පමණක් ගායනය කල යුතු බවට රජය සම්මත කරගැනීමට උත්සහ කරන පනතක් සමගය. පුරුදු පරිද්දෙන්ම මේ සඳහා පක්ෂ, විපක්ෂ මෙන්ම මධ්‍යස්ථ මතධාරීන් පිරිසක් මේ වනවිට දස්කම් පාමින් සිටිති. කෙසේ වෙතත් මහා පරිමාණ ප්‍රශ්නයක් වූ ත්‍රස්ත උවදුර අවසන් කිරීමෙන් පසු විසඳුම් සොයන ජනවාර්ගික අර්බුදයට විසඳුම් සෙවීමේ නිරතවන රජයක් විසින් කලයුතු දේවල් හා නොකල යුතු දේවල් පිළිබඳව පරාක්‍රම කොඩිතුවක්කු මහතාගේ ලිපිය ඇතුලුව අනෙක් පෙර ලිපිවල සඳහන් විය.

ද්‍රවිඩ හෝ මුස්ලිම් වැනි සුළු ජාතික කොටස් ලවා ජාතික ගීය වරද්ද වරද්දා හෝ සිංහලෙන් ගායනයට යොමුකර මානසික වින්දනයක් ලැබීමට රජයට හෝ වෙනත් කිසිදු පාර්ශවයකට අවශ්‍යතාවක් ඇතැයි විශ්වාස නොකරමි. ශ්‍රී ලංකා මාතා අප ජාතික ගීය යනු අපේ රටේ ප්‍රධාන අන්‍යාත්මකය. ලොවපුරා එය වයන විට ඇසෙන්නේ අප හඳවතේ රිද්මයයි. එම රිද්මයෙන් එය වැයෙන විට භාෂාව අපට

අදාල නොවේ. ආනන්ද සමරකෝන් ශූරීන් මේ ගීතයේ අන්තර්ගතය මගින් සිරිලක් බිමේ සියලු ලකුණු සම්පිණ්ඩණය කර එක් ගීයකට මුහුණ ඇත්තේ ඒ අනන්‍යතාවයි. සිංහලෙන් ගැයුවද, දෙමළෙන් ගැයුවද, ඉංග්‍රීසියෙන් ගැයුවද ඒ හඬෙන් පිටවන්නේ ලාංකීයඅභිමානය මිස කොඩිතුවක්කු මහතා කී ලෙසම භාරතයේ හෝ බිරිතානියේ අභිමානය නොවේ. එය පිළිබඳව සිතා බැලුවත් මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු පහසුවෙන්ම සොයාගත හැක.

නමුත් පරිවර්තිත ජාතික ගීයක් නිර්මාණය වන විට එය මේ රට තුළ තිබෙන අනෙක් සෑම භාෂාවකටම පරිවර්තනය වියයුතුයි යන ප්‍රති තර්කයද නැගිය යුතුමය. අතීත ගැටළුවට ඇතිවේයයි බියෙන් හෝ සැකයෙන් එක් භාෂාවකට හෝ දෙකකට පමණක් එය පරිවර්තනය කිරීම පිළිගත නොහැක. එය පරිවර්තනය කරන්නේනම් අනෙක් භාෂා භාවිතා කරන්නන්ට සාධාරණයක් ඉටුවිය යුතුය. අමාත්‍ය වීරවංශ මහතා උපහාසයට මෙන් පැවසූ පරිදි ආදිවාසී ජනයාට හිමි වැදිබසටද පරිවර්තනය කළ යුතුය. නොඑසේනම් සංඛ්‍යාත්මක වශයෙන් කුඩා වුවත් ඔවුන්ට කරන්නේද අසාධාරණයකි. සැමවිටම තමන්ට අනන්‍ය ආදිවාසී බස්වහර භාවිත කරන ඔවුන් වැනිම තවත් සුළු ජනකොටස් විශාල ප්‍රමාණයක් ලංකාව තුළ වෙසෙන බව අප අමතක නොකළ යුතුය.

ජාතිකත්වය යන්නට හදවතින් අර්ථකථන දිය යුතුය. හදවතින් ජාතික ගීය ගයන්නටනම් තමන්ට හුරුපුරුදු බස මිස නුපුරුදු අන්බසක් කෙලෙස යොදාගත හැකිදැයි අසන පැනයට පිළිතුර නම් තම බසින් තම රටේ ජාතික ගීය ගායනා කළ යුතුය යන්නයි. අවාසනාවකට හෝ වෙනයම් හේතුවකට ලෝකයේ බහුතරයක් රටවල මෙය සිදුනොවේ. විශේෂයෙන්ම භාෂා අතිවිශාල සංඛ්‍යාවක් භාවිතා වන ඉන්දියාවේ පවා ජාතික ගීය වැයෙන්නේ එකම භාෂාවකිනි. බුදුන් නූපන් මුත් බුදුන් වැඩි දේශයේ උපන් අපි ..නමෝ තස්ස භගවතෝ...ලෙසින් ගාලා කියමින් නමස්කාරය කරන්නේ ලොවතුරු බුදුන්ටය. මෙය සිංහලට පරිවර්තනය නොවුනා කියා එම හක්තියේ අඩුවක් නොමැතිවන්නා සෙයින්ම ජාතික ගීයේ ස්වරයටද එම බැතිබර භාවිතයම යෙදෙන්නේය. එම නිසා ...නමෝ නමෝ මාතා...කිව්වත්....නමෝ නමෝ තායේ...ලෙසින් ගායනා කලත් ගැයෙන්නේ එකම

රටක අභිමානයයි. ගරුකරන්නේ එකම රටක ධජයකටයි. එය නීතියකින් සීමාකිරීම යහපතක් අත්වෙන පියවරක්දැයි දෙවරක් නොව කීපවරක්ම සිතාබැලිය යුතුය.

උදානි ජයසුන්දරගේ ලිපිය සැබවින්ම ප්‍රශ්නාර්ථයක් මතුකරන්නේ ජාතික ප්‍රශ්නය නිරාකරණයනට ගන්නාවූ විවිධ පියවර සාර්ථක මෙන්ම අසාර්ථක වන සමයකය. තමන් සතු වින්තන පරාසය මත ගැටෙන්නාවූ යථාර්ථය නැමති කිරණ තුලින් ඇය දකින්නේ තවමත් මහජාතිය හා සුළු ජාතීන් යන සංකල්පය අතුගා දැමීමේ උත්සහයක් සිදුනොවන බවය. එය මා දකිනා අයුරුයි. නමුත් අපේ ජාතිකත්ව සංකල්පයට පහර දෙන බටහිර රටවල් කිසිදිනෙක සිය රටවල් අභ්‍යන්තරයේ සමජාති සංකල්පය ක්‍රියාත්මක කර නොමැතිවීම අරුමයකි.

හද බසින් ජාතික ගීය ගැයිමට වරම් අහිමි නොකරනු යන මතය මෙන්ම ජාතික ගීය විවිධාංගීකරණය නොකරනු යන මතයත් තුලාවක දමා මිනුම් කිරීමක් යෝග්‍ය නොවේ. අප සතුවූ විය යුත්තේ තමන් දන්නා හෝ හදවතට ලඟම නෑකම් දක්වන්නාවූ බසකින් ජාතික ගීය ගායනයට සමස්ත සිරිලක්වාසීන් සුදානමින් සිටීමයි. කලෙක පටන් අපතුල පැවති සිහිනය යථාර්ථයක් වීමට භාෂාව හරස් කර නොගත යුතුය. කෙදිනක හෝ ජාතික නිදහස් දිනයක සිහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර්, මැලේ ඇතුලු සියලුම ජාතීන් එකම තැනක සිට එක හඬකින් ජාතික ගීයේ අභිමානවත් නාද රටාවට ගීය ගායනා කරා වි ඔවුන්ගේ හදබසින්. භාෂාව කුමක් වුවත් එහිදී ගැයෙන්නේ අපේ ලංකා ජාතික ගීය මිස ජනවර්ගයක ප්‍රශස්තියක් නොවන බැවින් අපට දකුණත ළය මත තබා එයට අත්වැල් ඇල්ලිය හැකිවනු ඇත.

2011 සැප්තැම්බර්

සැබෑ බෞද්ධයා සහ දේවතා එළි අතර මනෝභාවාත්මක ඥාතිත්වය

විටින් විට ලෝකයේ විවිධ ආශ්වර්ෂය මතුවෙති. ඉන් බොහොමයක් ආගම් හා ජාතීන් මූලික කරගෙන සිදුවෙති. මෑත කාලීනව අපේ දෘශ්ටි පථයට හසුවන මට්ටමේ පුද්ගලිකාර දේවල් වලට ලද සුප්‍රසිද්ධිය ලද සිද්ධාන්ත කීපයක් වෙති. ඉන් එකක් නම් සෝමාවතියේ දේවතා එළි මතු වීමයි. හුදී ප්‍රඥාසම්පන්න බෞද්ධයා මෙම ලිපිය කියවන්නට ආරම්භකරන මොහොතේ කුමන ආකල්පයකින් මගේ ස්වතන්ත්‍ර මතය පිළිබඳ සැලකුවත් ලිපිය අවසානයේ හුදෙක් තම පුද්ගලික අදහසට එකතුවූ නව යමක් වෙන්නම් එය පිළිබඳව පමණක් අවධානයෙන් මෙම ලිපියට ප්‍රවේශය තබමි.

මෑත කාලීනව පුවත්පත් වලට සෝමාවතිය වස්තු ඛණ්ඩයක් වන්නේ මානුෂික මෙහෙයුම් වලින් අනතුරුව මුදවාගත් සෝමාවතියට ජන සන්නිපාතයක් ඇදියාමත් සමගය. නමුත් මීට දශක ගණනකට පෙරාතුවත් සෝමාවතියෙන් මෙන්ම අසදාශ්‍රය වෛත්‍යරාජයාණන් ලෙසින් අප හඳුන්වන රුවන්වැලි මහා සෑ රදුන් ගෙන් සහ කතරගම කිරි වෙහෙර භූමියෙන්ද දේවතා එළි සහ බුදුරැස් දර්ශනය වීම සිදුවීම හා ඒ පිළිබඳ විවිධ කටකතා සහ මාධ්‍ය වාර්තා ප්‍රචලිත වීම සිදුවිය. එය නැවත වතාවක් ජනගහණයෙන් වැඩිවන විට සෝමාවතිය අන්තයෙන් නැවත ඉස්මතුවන වකවානුවක මේ ලිපියෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මෙම සිද්ධිමාලාව ස්පර්ශකර එය තුලට වැද සත්‍ය සෙවීමය.

පසුගිය දිනවල පුවත්පත්වල හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය වල ඡායාරූප පවා පල කර තිබූ අතර ඒවායේ සෝමාවතිය කොත්කැරැල්ල, දේවතා කොටුව හා ආසන්න සලපතල මලුව ප්‍රදේශවල දැකිය හැකි ආලෝක ප්‍රතිදීපන හා වර්ණ ලප වැනිදෑය. මේවා ඇත්තටම දේවතා එළිද? නොමැතිනම් අන්යමක්ද යන්න පිළිබඳ විද්‍යාත්මක නිරීක්ෂණයකට මෙය අවස්ථාවක් කර නොගනිමි. නමුත් ජනතාව මෙලෙස දේවතා එළි හා අද්භූත දේවලා දුටුවා යැයි පැවසීමට හේතු කීපයක් ඇත.

1. අතීත ශ්‍රද්ධාව හා පහත් සංවේගය මෙන්ම චිත්තප්‍රීතිය කරණය කරගෙන මෙවැනි දුර්ලභ සිද්ධස්ථාන වලදී බෞද්ධ ජනතාව විවිධ අද්භූත දේවල්වලට මුහුණ දීම.
2. දේවතාවන් පවා වන්දනාමාන කරන පූජස්ථානයක් තමන්ටද දේවතාවන් සමග වන්දනයට ඉඩකඩ ලැබුණාය යන ප්‍රකාශයෙන් ඇතිවන හුදු මමත්වය සහ සමාජ තත්වය.
3. බෞද්ධාගමික සිද්ධස්ථාන ලෝකාරක්ෂක සමාක්ෂාශ්ටික දෙව්වරුන් පවා වන්දනාමාන කරන බැවින් එය අන්ආගම්වලට වඩා ඉහලින් තැබීමට සාධක කර ගැනීම.
4. ලෝක ඉතිහාසයේ භූත විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණවල ප්‍රතිඵල ලෙස ලද විවිධ ඡායාරූපවල භූතාත්ම වැනි කොටස් (විශ්වාසය අනුව) වර්ණ ලප හෝ එළි වශයෙන් සිටිනු දැක තිබීම සහ එය අවස්ථානුකූලව උපකල්පනය.
5. සමාජ මාතෘකාවක් බවට පත්කිරීමට ඇති කැමැත්ත.

ඉහත හේතූමත මෙම දේවතා එළි සිදුවීමට අත්තටු ලැබුණා විය හැක. නමුත් මෙය පිළිබඳ තර්ක කරන ඇතැමෙක් බුද්ධ චරිතය හා ජාතක කතා ආශ්‍රයෙන් මෙන්ම විවිධ සංසිද්ධි ආශ්‍රයෙන් අතීතයෙන් දෙව් බමුන් සහ අසුරයන් බුදුන් වන්දනය කල බවත් වර්තමානයෙන් බුදුන්ගේ ධාතුන් වහන්සේලා වන්දනය කිරීම බැහැර හෙළිය නොහැකි කාරණයක් බවය.

නමුත් බෞද්ධ සාහිත්‍ය ගෙන බලන කල්හිදී කමටහන් සාහිත්‍යයේ බොහෝ කාරණා වලින් ප්‍රත්‍යක්ෂ වූයේ බුද්ධ චරිතය හා ශ්‍රවක ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරම්පරාවල දැනුම අනුව බුදුන්ගේ දහම ධර්මයකට එහා ගිය දර්ශණයක් බවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රායෝගික මිනිස් පුත්‍රයෙක් ලෙස ඉපිද මිනිසෙක් වශයෙන් ජීවත් වූ අතර මනුස්සාති මනුස්ස බැවින් සාමාන්‍ය මිනිසෙකුට කල නොහැකි අවබෝධ සත්‍යයන් වටහාගෙන නිර්වාණය අවබෝධ කරගත් බැවින් අවසන් දේවතී දේව බවටත් පත්වූ ලෙසටයි. එබැවින් බුදුරජාණන් වහන්සේ අමුතු මැජික් කරුවෙක්ගේ භූමිකාව රහ නොදැක්වූ බව සත්‍යය.

එසේනම් බුද්ධ චරිතයේ එන යමාමහ පෙලහර, සෘද්ධි වංකමනය, සහ සීමාව ඉක්මවා ගිය අද්භූත දේ බෞද්ධ සාහිත්‍යයට එක්වූයේ කෙසේද. එය සිදුවූනේ විවිධ සමයන්හිදී බුදු දහමට එරෙහිව රාජ්‍ය පාලකයන් හා විවිධ අන්‍යාගමික කොටස් එක්ව දියත්කල ව්‍යාප්තවාදී හා හිංසාකාරී න්‍යායන් හේතුවෙන් බොහොමයක් බෞද්ධ ලබ්ධිකයන් බුදුදහම අතහැර අන්‍යාගමී වැළඳගන්නට විය. නමුත් බෞද්ධ සාහිත්‍යයේ ලේඛකයා සිය ලේඛන හැකියාවේ හිනිපෙත්තේ සිට බුද්ධ චරිතය ආශ්චර්යමත් චරිතයක් ලෙස මැවීම හේතුවෙන් ව්‍යාප්තවාදයට සාර්ථකව මුහුණදිය හැකිවිය. තෙවලා දහමද බේරාගත හැකි විය. නමුත් බෞද්ධ සාහිත්‍යයට සත්‍ය අන්දරයන් ලෙසින් එක්වුනු කතාන්තර විශ්ම ජනක පුවත් ලෙස ඉතිරිවිය. පවිත්‍ර චේතනාවෙන් කල දෙයක් අද වැරදි ක්‍රියාවන් වලට හේතු සාධක වී ඇත.

මීට වසර කීපයකට පෙර ලංකාව පුරා බුදු පිළිම වලින් බුදු රැස් විහිදි බවට පැතිර ගිය කටකතාව හේතුවෙන් සිදුවූ සිදුවීම් මාලාවේ අවසානයේ නිශ්චය වන්නට ගියේ තත්කාලීන බෞද්ධයා ශුද්ධ බෞද්ධයෙක් නොව හින්දු හා මිෂනාරි මිත්‍යාදෘශ්ටික ප්‍රතිපත්ති හදවතේ තබාගෙන පිටතින් පමණක් බෞද්ධ පිරුවටය පොරවාගෙන සිටින්නෙක් බවයි. නමුත් බුදුදහම එලෙසින් ආශ්චර්යවත් ආගමක් බවට පෙන්වනවාට වඩා එහි සාරගර්භයේ පවතින උත්තම සංකල්පය කිසිවෙකුට හෝ හරියාකාරව වටහාගත හැකිවෙනවානම් එදාට බුදුරැස් හෝ දේවතා එළි තව දුරටත් මැජික් නොවනු ඇත. මන්ද බුදු දහමේ හර සංකල්ප වලින් මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර කියා ඇති තෙකල්හිම බලපාන න්‍යායාත්මක හා භාවිතාමය සත්‍ය

,දර්ශනවාදය හෝ විද්‍යානුබද්ධ ව්‍යායාමවලින් සොයාගත නොහැකිවූ සත්‍ය කියා ඇති ආකාරය දැකිය හැකිනම් සියල්ලටම වඩා ඉහළ පුද්ගලයා එය වනු ඇති.අවාසනාවකට එය එසේ නොවේ. දිනෙන් දිනම ප්‍රතිපත්තිමය බෞද්ධයා වෙනුවට බිහිවන්නේ මිත්‍යාප්‍රබන්ධික බෞද්ධයාය.

“එහි පස්සිකෝ” සංකල්පය අනුව ධර්මය දකින්නට ආරාධනා කළ අතර එහි හරය වටහා ගත නොහැකිනම් යන ලෙසටත් අති නිදහසක් ලබාදුන් බුද්ධ දර්ශනය තුළ බුදුරදුන් කිසි දිනෙක දේවතාවලි වලට වූත් වෙන, බුදුරැස් දකින්නට දරුවන් කිහිල්ලේ ගසාගෙන හන්දියක් හන්දියක් ගානේ කුණු ගොඩවල් අස්සේ පවා ඉදිකර ඇති බුදු පිලිම අසලට දුවන, බුදුන්ට පෙර දෙවියන්ට වදින අනුගාමිකයන් පිරිසක් නොපතන්නට ඇත. එහෙත් බුද්ධ චරිතය වූයේ “ධර්මය දකින්නෝ බුදුන් දකියි” යන්නයි. එයට දේවතා එලි හෝ බුදු රැස් දකින්නට අවශ්‍ය නැත. ඒවා සත්‍ය කරන්නට ද අවශ්‍ය නැත.

2012 මැයි

පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය සමාජ අවශ්‍යතාවක්ද?

අපේ රටට අවශ්‍යය ඇත්ත වශයෙන්ම දේශපාලන පක්ෂයද? නැතිනම් සමාජ ව්‍යාපාරද? පොදුවේ පිළිගැනීම අනුව වර්තමානයේ හතු පිපෙන්නාක්සේ බිහිවෙන පක්ෂ විනා සෘජු හා ජනමූල සමාජ ව්‍යාපාර බිහිවීම විරල සිදුවීමක් වී ඇත. එබැවින්ම සමාජ ව්‍යාපාරයක අවශ්‍යතාව දැඩිව දැනෙන අවධියක සමාජ ව්‍යාපාරයක් වෙනුවට තවත් එක් පක්ෂයක් බිහිවීම එක්තරා සිදුවීමක් පමණක් තත්වයට ඇද වැටීම වැලැක්විය නොහැක්කකි. එසේනම් “පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය” යුගයේ අවශ්‍යතාව හඳුනානොගත් විකල්පයක් බව කිව යුතුය. මෙහිදී ශ්‍රී ලංකාව වැනි බහු වාර්ගික, බහු ආගමික හා බහු පාක්ෂික නාමික සමාජවාදී රාජ්‍යයකට වඩාත් උචිත වන්නේ ධනේෂ්වර ක්‍රමය උද්දීපනය කරමින් ක්‍රියාත්මක වන පක්ෂ ක්‍රමයක්ද? නැතහොත් සමාජයීය ප්‍රතිසංශෝධනයකට පාර කියන සමාජ ව්‍යාපාරයක්ද යන සමාජ යථාර්ථය වටහා ගැනීම වඩාත් වැදගත් වේ.

උදාහරණ ලෙස ඉන්දියානු ජාතික ව්‍යාපාරය ගෙන බලන කල්හි බහු වාර්ගික බමුණ කුල පවා දැඩි ලෙස භාරතීය සමගිය බිඳදැමූ මොහොතක ජාතික ව්‍යාපාරයක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වී වැටෙන්නට ගිය ජාතික සෛවරිත්වය නැවත ඔසවා තැබුවේ එයයි. ලංකා ජාතික සංගමයට එය කල හැකි නොවූයේ එය ජාතික ව්‍යාපාරයකට වඩා සර්ව පාක්ෂික පක්ෂයක් බවට ලක්ෂණ පෙන්වීම හේතුවෙනි. කෙසේ වෙතත් පක්ෂයකින් කල හැකි දෙයට වඩා පුළුල් මෙන්ම ස්ථිරසාර වෙනසක් සිදු කිරීමට ජාතික ව්‍යාපාරයකට හැකියාව ඇත. ජාතික ව්‍යාපාරයක් ලෙසින් පැටි අවදියෙන් ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබූ බොහෝ ව්‍යාපාර පක්ෂ බවට පත්වීමත් සමග මහජන

විශ්වාසය බිඳවැටී ඔවුන් ධනේෂ්වර හෝ ලිබරල්වාදී මූල දේශපාලන පක්ෂ බවට ජනමතය ගොඩ නැගී කඩා වැටුණු අවස්ථා අනන්තය.

එසේනම් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නැමති ශ්‍රී ලාංකේය දේශපාලන ඉතිහාස කතාවේ වාමවාදීව වෙනස්ම මගකට පොදුජන විඥානය ගෙන ගිය පක්ෂයක ඇදවැටීමත් සමග එහි විකල්ප මතදාරීව බිහිවුණ “ජන අරගල ව්‍යාපාරය” පක්ෂයක් බවට පත්වීමත් සමග එය පොදු කුලකයට වැටීම වැලැක්විය නොහැක. නමුත් ආකල්පමය සංශෝධනයකින් තොරව පාර්ලිමේන්තුවේ අසුනක් දෙකක් ගෙන වාද හරඹ කරමින් මේ රටේ විකල්ප මතයක් ගොඩ නැගිය හැකියයි කිසිවෙක් තර්ක කරන්නේනම් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට දශක තුනක් තිස්සේ කලහැකි නොවූ දෙය පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය කියනාතරම් ඉක්මණින් කරන්නේ කෙසේද යන්න සැබෑ ව්‍යාකූල සැලැස්මකි.

මේ රටේ ජනතාවගේ මතය වී තිබෙන පක්ෂ පාට සංකල්පය අතුගැවී යන වටපිටාවක් නැති හෙයින් ජන අරගල කණ්ඩායම ඒ මතයටම අනුවර්තනය වූවා යන්න සැබෑ කෝණයකින් බැලූ කල්හී පෙනෙන සත්‍යය වේ. නමුත් රටට ජාතික ව්‍යාපාරයක් අවශ්‍ය මොහොතක අතීතයේ ඉන්දීය ව්‍යාප්තවාද හා බටහිර අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහිව ජවිපෙ නැගීටිටාක් මෙන් පියවරෙන් පියවර පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂයට නැගීටින්නට තිබුණි. එහෙත් දැන් පක්ෂය අරඹා අවසන්ය. එසේනම් කල යුත්තේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට වැරදුණු තැන හඳුනාගෙන රටට වැරදුණු තැනත් හඳුනා ගැනීමයි. නොඑසේනම් පෙරටුගාමී සමාජවාදී පෙරමුණත් තවත් එක් බෝඩ් ලෑල්ලක් පමණක් බවට පත්වනු ඇත.

2012 අප්‍රේල්

අසල්වැසි ඉන්ද්‍රියාව ඉවත බැලූ කල ලංකාවේ සිට ලියම්

මේ ලියන මොහොත වන විට අප අසල්වැසි ඉන්ද්‍රියාවේ අගමැති මෙන්ම ඉන්ද්‍රියානු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පහන් ටැඹ ලෙස හඳුන්වා දෙන ආචාර්ය මන්මෝහන් සිංහ ඉන්ද්‍රිය පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශයක් කර වක්‍ර හා සෘජු යන දෙයාකාරයෙන්ම කියා සිටියේ තමන් ඇමරිකාව, නෝර්වේ හා ප්‍රංශය විසින් යුධ අපරාධ හා මානව හිමිකම් කඩ කිරීම යටතේ ජිනීවා නුවර මානව හිමිකම් සැසිවාරයට ලංකාවට එරෙහිව ගෙන ඒමට නියමිත යෝජනාවට එකඟත්වය පලකරන බවත්ය. කෙසේ වෙතත් එම ප්‍රකාශය සිදු කිරීමත් සමගම ලෝග් සභාවෙන් නැගුනු අත්පොලසන්නාදය කියාපෑවේ සමස්ත ලෝග් සභාවේම මතය එය බවය. එසේනම් ලංකාව තවත් තීරණාත්මක අඩියකට පත්වීම එයින් සිදුවිය. ඉන්ද්‍රියානු කැමැත්තේ වටිනාකම පිළිබඳ විවරණයක් කිරීම යුතුකමකි.

ගියවර ඉන්ද්‍රියා ශ්‍රී ලංකාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමේ වාසිය

ගියවර ජිනීවා මානව හිමිකම් සමුළුවේදී ලංකාවට එරෙහි යෝජනාව ගෙන එන අවස්ථාවේ ශ්‍රී ලංකාව වෙත සෘජු ලෙස සහයෝගය පලකරමින් අවසන් මොහොතේ රටේ එක්වර නැගුනු විරෝධය පවා නොතකමින් ඉන්ද්‍රියාව ක්‍රියාකලහ. ඉන්ද්‍රියාව එක් ඡන්දයක් පමණක් වුවත් එය කලාපීය බලවතාගේ ඡන්දය මෙන්ම ඇමරිකාව සමග සෘජු සබඳතා ඇති නව කාර්මික රටක් මෙන්ම චීනය සමග සාම්ප්‍රදායිකව පස මිතුරු රටක් වීම හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවට ලෝක දේශපාලනය සමබර කිරීමට ඉන්ද්‍රියාවේ සහය ඉතා වැදගත් විය. එසේම ලෝකයේ රටවල් බහුතරයක තානාපති කාර්යාල හා ප්‍රබල තානාපති සබඳතා පවතින රාජ්‍යයක් වශයෙන් ලංකාවට

ඉන්දියාවේ සහය ඉතා විශාල හයියක් විය. විශේෂයෙන්ම ගියවර ලංකාව වෙනුවෙන් ඡන්දය ලබාදුන් බොහොමයක් ලතින් ඇමරිකානු හා අප්‍රිකානු රටවල් එම මනාපය පලකලේ ඉන්දියාවේ ස්ථාවර මතින් වීම ඉතාමත් ප්‍රබල සාධකයකි. එවැනි තත්වයක් යටතේ මෙවර ඉන්දියාව ලංකාවට විරුද්ධ ස්ථාවරයකට පත්වීම ඉතාමත් භයානක තත්වයකි.

මෙවර ඉන්දියාව කරන්නට සිටියේ කුමක්ද?

ගියවර මෙන්ම ලංකාව මෙවරද ඉන්දියානු ස්ථාවරය පිළිබඳ අවධානයෙන් සිටියහ. සත්‍ය වශයෙන්ම ඉන්දියාව මෙවරත් ලංකාවට සහය දෙන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිට ඇත. නමුත් රට තුලින් එන විරෝධය(විශේෂයෙන්ම තමිල්නාඩුවෙන්) හේතුවෙන් ඔවුන් සෘජුව ඒ පිළිබඳ අදහසක් පලනොකොට සන්සුන්ව සිදුවීම දෙස බලාසිටියහ. විශේෂයෙන්ම චීනය හා රුසියාව ලංකාව වෙනුවෙන් සෘජුවම සහය පලකරද්දී කලාපයේ බලතුලනය හා සිය අභිමානය මත ලංකාව තවදුරටත් රඳවා ගැනීමට ලංකාව අමාරුවේ වැටුනු මොහොතේ ඉවත නොබැලීමේ ප්‍රතිපත්තියක ඉන්දියාව සිට ඇත. ඉන්දියාවේ අරමුණ වූයේ ලංකාවට එරෙහි යෝජනාව පිළිබඳ ස්ථාවර ප්‍රකාශ කිරීමෙන් වැළකී සිට අවසන් මොහොතේ ලංකාව වෙනුවෙන් සහය පලකිරීමටයි. එවිට රට තුල එතරම් ප්‍රතිරෝධයක් නැගීමට කාලවේලාව ඉතා මද බැවිනි. නමුත් නොසිතූ ලෙස මෙම සැලැස්ම හෙලිදරව්වීම නිසා රට තුල දැඩි විරෝධයක් මෙයට එරෙහිව නිර්මාණය විය.(දැනගන්නට ලැබී ඇති පරිදි අද දින අගමැතිවරයා මෙම තීරණය නොවදාරන්නට හෙට සිට දැඩි විරෝධතා මාලාවක් ඇරඹීමට නියමිතව තිබී ඇත) එයට පිළිතුරු වශයෙන් ඉන්දියාවට කල හැකි එකම දෙය වූයේ නිහඬව සිටීමයි. නමුත් පසුගියදා ඉන්දීය විදේශ අමාත්‍ය එස්.එම්.ක්‍රිෂ්නාගේ දසවිධ කරුණ වලට ලද විරෝධය සමග ඉන්දීය රජයේ අනාගත විරස්තථිය උදෙසා ලංකාවට එරෙහිවීම ඇරෙන්නට කල හැකි දෙයක් ඉන්දියාවට නොවීය.

ඉන්දියාවේ වත්මන් මතය හා ස්ථාවරය

දැන් ඉන්දියාව අවසන් තීරණය ගෙන නැතත් එම තීරණය ලංකාවට විරුද්ධ තීරණයක් වන බවට වැඩි ප්‍රවණතාවක් ඇත. එම තීරණයත් සමග තමිල්නාඩුව ඉතාමත් සතුටින් මෙම තීරණය බාරගත් බව දැනගන්නට ලැබේ. මන්ද ඔවුන් වැපිරු තල ඉක්මණින්ම පැල සැදී ඇති බැවිනි. එයින් තල අස්වනු නෙලන්නට වැඩි දිනක් නොමැති බවත් ඔවුන් දනිති. කෙසේ වෙතත් ඉන්දියාවේ වත්මන් මතය වී ඇත්තේ ජිනීවා හීදී ලංකාවට විරුද්ධ වීමටය. එහිදී ඔවුන් දක්වන සාධක වන්නේ ලංකාවේ දෙමළ ජනයාට සිදුවන අසාධාරණකම් වැලක්වීම හා බලය පිළිබඳ සංශෝධනයක් සිදුකරමින් 13 වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට බලකිරීමත් වෙනුවෙන් ඇමරිකානු යෝජනාවට සහය පලකිරීමය. තවද ලංකා රජය දෙමළ ජාතික සංඛ්‍යාත සමග සෘජු සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් ලංකාවේ ජනවාර්ගික අර්බුදයට විසඳුම් සෙවිය යුතු බවත් ඔවුන් යෝජනා කරයි. මේ තත්වය යටතේ හා දැඩි දේශපාලන බලපෑම් මත ඉන්දීය රජයට තම අසල්වැසියාට විරුද්ධවන තත්වයකට පත්වන්නට සිදුවී ඇත.

මෙම තත්වය වෙනස්වීමට ඇති ඉඩකඩ

ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම තත්වය වෙනස්වීමට ඇති ඉඩකඩ ඉතා අල්පය. මන්ද ඉන්දියානු ස්ථාවරයට බලපෑම් කිරීමට ලංකාවට ඇති හැකියාව ඉතා අඩුය. එබැවින් වැල යන අතට මැස්ස ගැසීම හැරෙන්නට ලංකා රජයට කල හැකි දෙයක් නැත. ලංකා රජය මේ මොහොතේ අවසන් බලාපොරොත්තුව ලෙස සුබ්‍රමනියම් ස්වාමි වැනි ඉන්දියානු දේශපාලනයේ ප්‍රබල සාධක දෙස නෙත් යොමා සිටිනවා නොඅනුමානය. නමුත් පවතින තත්වය යටතේ ඉන්දියානු පාර්ලිමේන්තුව තුල බහුතර මතය ලංකාවට විරෝධීව ක්‍රියාත්මක වීමේදී සුබ්‍රමනියම් ස්වාමි සාධකය පුස් වෙඩිල්ලක් බවට පත්වුවහොත් ශ්‍රී ලංකාව කලහැකි කිසිවක් නැති වන්නට ඉඩ ඇත.

අවසන් වශයෙන් කිව යුත්තේ ලංකාව ඉදිරිපිට ඉතා ඉහල අභියෝගයක් ඇත. මෙවර ඇමරිකානු යෝජනාව ස්ථිර වීමට වැඩි ඉඩ කඩක් ඇති තත්වයට පත්ව ඇත.

එසේ වුවහොත් ඉන් එපිටට සිදුවන ප්‍රතිවිපාක එතරම් සුබදායක අනාගතයකට ඉඩකඩ ලබානොදෙනු ඇත. කෙසේවෙතත් අප බලාපොරොත්තු නොවූ ලෙස අප අසල්වැසියා ඉවත බැලීමත් සමග ලංකාව සංග්‍රාමික වශයෙන් වැදගත් තැනක අසරණවී ඇත. නමුත් තවමත් ලංකාවට මෙම වටය ක්‍රීඩාකිරීමට අවශ්‍ය තරම් ශක්තිය ඇත. එබැවින් ඒ ඉදිරි අභියෝග අප ඉදිරියේ කතාකල යුතුය.

2012 මාර්තු

ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයේ මූලාශ්‍රය

ලංකාවේ දේශපාලන විනයාසයේ කලක් පැවතියේ කොට්ඨාශ ක්‍රමයට මන්ත්‍රී සභිකයන් තෝරාගන්නා ආකාරයටයි. අත්තනගල්ලනම් බණ්ඩාරණායකය, දැදිගමනම් ඩබ්ලිව්, වැලිගමනම් මොන්ටෙගු ජයවික්‍රමය, අකුරැස්සනම් දොස්තර එස්.වික්‍රමසිංහය මෙවැනි ප්‍රදේශයට වගකියන හා ප්‍රදේශයේ ජනතාව අතර රැඳෙමින් ජනතා සිත්සතත් මතින් සභාවට ගිය ජනතා නියෝජිතයන් මත අතීතයේ සුන්දර මෙන්ම රටට හා ජනතාවට වැඩක් කෙරුණු මැතිවරණ ක්‍රමයක් විය. බොහෝ විට මේ කොට්ඨාශ ක්‍රමය නිසා තේරී පත්වුණේ අදාළ ප්‍රදේශයේ ජනතාව බෙහෙවින් හඳුනන මෙන්ම, ජනතා විශ්වාසය දිනාගත් කෙනෙකි. ඒ විතරක් නොවෙයි තමන්ට මැතිවරණ කටයුතු සිදුකළ යුත්තේ දැනට ආසනයක් යනුවෙන් හඳුන්වන කොටස වැනි උපරිම විශාලත්වයකින් යුතු කොටසක බැවින් අඩුම පිරිවැයක් දරමින් පාගමනින් මැතිවරණ කටයුතු කළ සුන්දර ආකාරයෙන් මෙන්ම විටක ඉතාමත් දැඩි තරඟකාරීත්වයක් යටතේ ජයගත හැකි වටපිටාවක් විය. අද වැනි විෂම හා අප්‍රියජනක වටපිටාවක් එම ක්‍රමය යටතේ නොවීය.

නමුත් ලංකා දේශපාලනයේ ප්‍රතිසංශෝධනවාදියා හා උපක්‍රමශීලී දේශපාලඥයා ලෙසින් නම් ලද ජූලියස් රිචඩ් ජයවර්ධන මහතාගේ මැතිවරණ ප්‍රතිසංශෝධන පනත බලාත්මක කිරීම නිසා කොට්ඨාශ ක්‍රමයේ අභාවය සිදුකරමින් කරලියට එන්නේ සමානුපාතකී මැතිවරණ ක්‍රමයයි. මෙම ක්‍රමය ලංකා ඡන්දදායකයින්ට මෙන්ම අපේක්ෂකයන්ටත් අලුත් ක්‍රමයක් වුවත් මෙම මනාප බලපොරයට ලංකාවේ දේශපාලඥයන් පිවිසෙන්නේ මුදල්, මැර බලය, අප්‍රියජනක උපක්‍රම වැනි බොහෝ

දේ භාවිතා කරමින්ය. බල්ලෝ මරා හෝ සල්ලි නොයන සමාජ ක්‍රමයක් තුළ එකෙක් දෙන්නෙක් මරා හෝ ඡන්දය දිනන වටපිටාවකට මේ රට පත්වීම සිදුවුනි. මනාප බලපොරයට පිවිස අහිමි වූ ජීවිත ගණන ඉතා විශාලය. ආණමඩුව මැතිවරණය, 2001 මැතිවරණය, පසුගිය පලාත්පාලන මැතිවරණය වැනි අවස්ථාවලදී නැවත නැවත මතුවූයේ මේ දෙයමය.

රටේ අවාසනාව ඵලදරමින් මේ ක්‍රමය ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයට අරක් ගත්තේ අද රියෙක නොවේ. එහෙත් එය කුටප්‍රාප්තිය සිදුවූයේ පසුගිය පලාත් පාලන මැතිවරණයේය. අතීතයේ දේශපාලනයට පිවිසියේ සමාජයේ වැදගත් නමක් හා උගත්කමක් තිබූ දේශපාලන දැනුමකින් මහජන සේවයට උත්තරීතර වරමක් අපේක්ෂාකළ ඇත්තන් පමණි. වර්තමානයේ එය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරමින් දේශපාලනයට අවශ්‍ය සුදුසුකම් ලෙස මුදල්, මැර බලය හා විලිලැජ්ජා නැති කම වැනි අංග ඉදිරියට පැමිණ ඇත. මුදලාලි කෙනෙක්නම් අනිවාර්යයෙන්ම මැතිවරණය ඉහලින්ම ජයගත හැකි මට්ටමකට පත්ව ඇත.

එහෙත් පසුගිය පලාත් පාලන මැතිවරණයෙන් පසු ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයේ මලගම සිදුවන්නේ ඉතාමත් අවාසනාවන්ත අයුරින්ය. ප්‍රාදේශීය දේශපාලන අධිකාරීවල ප්‍රධානීන් විදේශිකයන් ඝාතනය, ස්වදේශිකයන් ඝාතනය හා පැහැරගැනීම්, සහිකයන් ඉතා ඉහළ ගණයේ අපරාධවලට හවුල් වීම (කහවත්ත සිදුවීමේදී පවා) ඉතිහාසයේ කිසිදු දිනක සිදුනොවූ අභාග්‍යසම්පන්න සිදුවීම් දාමයකි. මෙය කෙළවරක් වෙයයැ සිතිය නොහැකි මට්ටමක වේගයකින් වර්ධනය වෙමින් පවතී. තම පලාත් පාලන ආයතනයේ ප්‍රධානියාගේ මුහුණට ලිපිගොනුවෙන් ගසා යන මට්ටමට ප්‍රාදේශීය දේශපාලන ආයතන වලපල්ලට ගොස් ඇත.

මෙයට ප්‍රධානතම හේතුව ලෙස දකින්නේ අධිම දේශපාලන හෙන්වයිගන්, මුදලාලිලා සහ දේශපාලන පැරිෂ්ටි කාරයන් සහිකයන් ලෙස එකතු වීමයි. ජනතාවගේ ඡන්දයෙන් කුමන හෝ අයුරකින් අද වැඩි වශයෙන් පාලන අධිකාරීවලට එක්වන්නේ ඉහත සඳහන් කළ පාර්ශවයන්ය. දේශපාලන බුද්ධිය හා චිත්තය අතින් සෘණ මට්ටමේ පසුවන මේ බහුතරයක් දෙනාට අවශ්‍ය වන්නේ කොන්ත්‍රාත් සහා

සමාජ තත්වය පමණක්ම වේ. එපමණක් නොවේ මොවුන් සමාජයේ විවිධ තරාතිරමවල නිලධාරීන්ටද අතපය දික්කරන්නේ මේ අධම නීතිදිත ගති විද්‍යා දක්වමින්ය. පසුගිය දිනක ප්‍රාදේශීය සභා මන්ත්‍රීවරයෙක් එක්තරා ප්‍රධාන නගරයක ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයාට පහර දෙන්නටද යන්නේ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය.

රටේ දේශපාලනය යන්නේ මේ අතටනම් පාලකයන් මෙන්ම ජනතාවද මෙය වටහාගෙන කටයුතු කල යුතුය. නොඑසේනම් මේ මළගම සිදුවන්නේ රටේ ජනතාවද සමූල ඝාතනය කරමින්ය යන තත්වයට පැමිණීම වැලැක්විය නොහැකිය.

2012 මාර්තු

රුසියාවට කොන්දක් දුන් පුවත්

වැලැදීමේ පුවත් නැවතත් රුසියාවේ ජනාධිපති ධුරයට පත්ව ඇත. එම ජයග්‍රහණය ලෝක මාධ්‍ය හා විවිධ පාර්ශව විවිධ කෝණවල සිට නරඹති. නමුත් පුවත්ගේ ජයග්‍රහණය වැදගත් ජයග්‍රහණයක් වන්නේ එය ලෝක දේශපාලනය නැමති තරාදියේ සමතුලිත බව ආරක්ෂාවන බර වැඩි පඩියක් බවට පුවත් පත්ව සිටීම නිසාවෙනි. එබැවින් පුවත් වැන්නෙක් නැවතත් රුසියාවේ ජනාධිපති ධුරයට පත්වීම සැබවින්ම ලෝක දේශපාලනයේ වැදගත් සංධිස්ථානයක් බවට පත්වනවා නිසැකය.

පසුගිය මැතිවරණයට පුවත්ට ඉදිරිපත් වීමට නොහැකි වුනේ එරට මැතිවරණ ව්‍යවස්ථාව පුවත්ට බාධාකල හෙයිනි. පුවත් කර්තෘ නොගොස් අවස්ථාව ලබාදුන්නේ සිය දේශපාලන හිතෙහියා ලෙසින් සලකන එමෙන්ම තම දේශපාලන මල්ලි ලෙස සලකන දිමිත්‍රි මෙද්වදෙව් ඉදිරිපත්කර ඔහු ජනාධිපතිවරයා කරවා තමන් අගමැති බවට පත්විය. පුවත් යන්නටම යයි සිතූ සැමට එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවිරෝධී පිලිවෙතක් විය. නමුත් පුවත් අවශ්‍යයයි සිතූ පාර්ශව වලට එය ශක්තියක් විය. කෙසේ හෝ මෙවර නැවතත් ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත්ව කොමිනියුස්ට්වාදීන්ගේ දැඩි විරෝධතා මධ්‍යයේ 60% ක ඡන්ද ප්‍රමාණයක් ලබාගෙන රුසියාවේ පාලනය සියතට ගැනීම බටහිර රටවල් මෙන්ම බොහෝ සංවිධානද මවිත කල ජයක් විය.

සැබවින්ම රුසියාවට කොන්දක් දුන්නේ පුවත්ය. අතීතයෝ සමූහාණ්ඩුවක් ලෙසින් මෙන්ම ලෝකයේ සශ්‍රීකම රාජ්‍යයන් අතර පමණක් ලොව හැම අතින්ම බලවත් රටවල් අතර ඉහලින්ම වැජඹුන රුසියාව ලෝක යුධ තත්වයන් හා දේශපාලනික

අරාජික වීම් මධ්‍යයේ අන්ත අසරණ තත්වයකට පත්වූවා පමණක් නොවේ භූගෝලීය වශයෙන් කුඩා වන්නටද විය. පියවරෙන් පියවර දේශපාලන ප්‍රවාහයෙන් පමණක් නොවේ හැම අතින්ම ඇද වැටෙද්දී රුසියානු ජනතාව ඉව්ජාහංගත්වයට පත්වී සිටියේ කල හැකි අන් යමක් නොමැති වූ තැනයි.

නමුත් පුටින් රුසියාවේ පාලනයට පත්වන්නේ තම ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව දීර්ඝ විස්තර කිරීමකින් හා විවිධ ආකාරයේ පාර්ශවයන් තම ශක්තියට ඇඳා ගනිමින්ය. එසේ නැවතත් රුසියාව සැබෑ රුසියාවක් බවට පත්කිරීමට පුටින්ට හැකිවිය. නැවතත් සිය සුපුරුදු රටාවට පැමිණ ලෝක දේශපාලනයේ අතීත නටබුන් රාජ්‍යයන් අතරට එක් නොවී නැවතත් ශක්තිමත් රාජ්‍යයක් බවට පත්කිරීමට පුටින් ඉතා වටිනා කාර්යභාරයක් ඉටුකළහ.

ඊයේ ජයග්‍රහණයෙන් අනතුරුව කළුළු පිරි නෙතින් යුතුව රැස්ව සිටි දහස් සංඛ්‍යාත ජනයා අමතා පුටින් කීවේ. මට නැවතත් ඔබ ලැබුණා.ඔබට මාව ලැබුණා යන්නයි. එහිදී තම දේශපාලන අයිශ්ණිකය වෙනුවෙන් පිරිස ඇමතු හිටපු ජනපති දිමිත්‍රි පුවසුවේ මේ පිරිසිදු ජය රුසියාව වෙනුවෙන්මය යන්නයි.

2012 මාර්තු

ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය, දරුවා සහ දෙමව්පියන්

නූතන අධ්‍යාපනය කොතනටද යන පැනයට දිය හැකි සරලම පිළිතුර “නොදනී” යන්නයි. ඒ මන්ද වත්මන් අධ්‍යාපනය හුදෙක් අධ්‍යාපනයට වඩා තරඟකාරීත්වය පෙරටුගාමී කරගත් නිලලත් සුදුවක් බවට පත්වීමේ ගති ලක්ෂණ සමස්ත වශයෙන්ම විද්‍යාමාන කරන බැවින්ය. ඕනෑම දෙයකට තරඟයක් තිබීමෙන් වඩාත් හොඳ සහ නවාය දේ බිහිවිය හැකි වුවත් තරඟකාරීත්වය යටතේ බිහිවන දේ ඇති ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳ ගැටළුවක් ඇත. වත්මන් අධ්‍යාපනයේදීද මේ සමාජ සත්‍ය ප්‍රත්‍යක්ෂ වන අවස්ථාවකි. නූතන ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය දෙස අවධානය යොමුකළහොත් මෙහි කුටුප්‍රාප්තිය දැකගත හැක. දරුවෙක් ඉපදුනු පසු භෞතිකමය පෝෂණයටත් වඩා ඉහළ මට්ටමකින් ලබාදිය යුතු ආධ්‍යාත්මික පෝෂණය අද ලෝකය තුළ කුඩා දරුවාට ලැබේද යන්න ගැටළුවකි. එසේ ආධ්‍යාත්මික ගුණවගාවකින් (Spiritual Development) තොරව අනාගතයට රැගෙන එන දරුවා දැන් අකුරු ගැලපීම ආරම්භකරන්නේ බොහෝවිට වයස 2 හෝ 3 කාලයේදීය. සැබැලෙසම පරිසර අනුයෝජනයට දරුවා අනුගතවීමට ස්වභාවිකවම ඉඩ ලැබෙනවානම් මේ කාල පරාසය තුළ දරුවා ඉගෙනගත යුතු වන්නේ පරිසරයේ සංසිද්ධි පමණකි. ඒ මන්ද දරුවාගේ මොළයේ ධාරිතිව අනුව ස්වයං අධ්‍යයනයකින් හා දරුවාගේ ජීවිතයට මාතෘ සෛල එක්කරන මවගේ ඇකයෙන් ලැබෙන අධ්‍යාපනය මිස ABC හෝ ටීවීන්කල් ටීවීන්කල් ලිට්ල් ස්ටාර්ස්.. නොවේ. නමුත් විකෘති සමාජමය වටපිටාවක් තුළ අද සියල්ල ගමන් කරන්නේ සම්මත රටාවෙන් පිටය.

ඉන්පසු දරුවා සැරසෙන්නේ ඉතාමත් තියුණු සටනකටය. එනම් ජනප්‍රිය පාසලකට රිංගීමේ ඊතියා සටනටය. දෙමව්පියන් විවිධ උපක්‍රම මගින් නගරයේ ජනප්‍රිය පාසලට දරුවා රිංගවීමට කරනා කූට ක්‍රියාමාර්ග වලට නිකැලල් මනසකින් යුත් දරුවාටද වක්‍රාකාරව මෙන්ම සෘජුවමද දායක වන්නට වේ. බොහෝවිට වත්මන් සම්මුඛ පරීක්ෂණ ක්‍රමවේදය තුලදී පැහැදිලිවම දරුවාට බොරුකීම තුලින් තමන්ගේ යෝග්‍යතාව ඔප්පු කිරීමට සිදුවී තිබීම අභාග්‍යයකි. නොදැනුවත්වම සමාජයේ හැදෙන ගස් විකෘති කරන්නේ සමාජයේ ඉහල ස්ථරය බව අවබෝධකරගත යුතු සත්‍යයකි. බොහෝවිට මෙලෙසින් විකෘති ලෙස සමාජයට ඇද දමන දරුවා සමාජ කම්පනයට (Social Vibration) ට හසුවී මානසික රෝග තත්ත්වයන්ට පත්වීමේදී සම්භාවිතාව වැඩිය. කෙසේ හෝ ජනප්‍රිය පාසලකට රිංගා ගන්නා දරුවා වර්තමානයේ මතක ධාරිතාව ඉක්මවා ගිය විෂය නිර්දේශයක් යටතේ අදියුම් ලබයි. අද 1 හා 2 ශ්‍රේණිවල දරුවන්ට ඇති ගෙදර වැඩ ප්‍රමාණය සමාන්‍ය පෙල දරුවෙක්ටවත් ඇතිදැයි සැක සහිතය. මේ සියලු ක්‍රියාදාමයන් මගින් ගොඩ නගන්නේ තවත් මස් පර්වතයක් මිස නිසි ප්‍රමිතිගත දරුවෙක් නොවන බව මතක තබාගත යුතුය.

අතීතයේ ඉතා දිළිඳු පවුලක නූගත් දෙමව්පියන්ගේ දරුවන් නගරයේ පාසල් වෙත පියමනින්ට වරම් ලැබ ඉහල සමත්කම් දක්වමින් සරසවි වරම් ලබා සමාජයේ ඉහල තැන්වලට පිවිසෙනු අප නවකතා සභා නාට්‍යය තුලින් දැක ඇත. වර්තමාන සමාජයේ මෙය කල හැකිද? අද ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේ යෙදෙන දරුවාට දෙන ගෙදර වැඩවලින් අඩකටත් වඩා කිරීමට දෙමව්පියන්ගේ හෝ සොහොයුරු සොහොයුරියන්ගේ සහය අත්‍යවශ්‍යය. විශේෂයෙන්ම පහ ශ්‍රේණියේදී මෙය ඉතා වැදගත්ය. නැතිනම් එම අතිරේක අධ්‍යාපනය ලැබීමට දරුවා අතිරේක පන්තියකට වැඩි පිරිවැයක් දරා යැවිය යුතුය. නූගත් දිළිඳු දෙමව්පියන්ට ඉහත කාර්යන් දෙකම කිරීමට හැකිද යන්න ප්‍රශ්නාර්ථයකි. දරුවාගේ ගෙදර වැඩට දායක විය හැකි මට්ටමේ දැනුමක් දෙමව්පියන් තුල නැතිනම් දරුවා මඩ පිපෙන කුසුමක් බවට පත්වීමට වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ හා සමාජ ක්‍රමයේ ඉඩක් නොමැත. දිළිඳු දෙමව්පියන්ට දරුවා අතිරේක පන්ති යවා අතිරේක අධ්‍යාපනයක් දිය නොහැකි බැවින් දරුවා එතනදීත්

අසරණ වේ. එසේනම් වත්මන් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේදී දරුවාට මෙන්ම දෙමව්පියන්ටද හොඳ දැනුමක් තිබිය යුතුය යන්න කටුක සත්‍යයකි.

එසේනම් නූතන තරඟයට ඇද දමන දරුවාට එලෙසින් රුකුල් දීම නොහැකි තත්වයන් යටතේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ලබන දරුවාට කුමක් වෙයිද යන්න සිතාබැලිය යුතු කාරණයකි. මේ ක්‍රමවේදය දැන ස්ථාවර වී ඇත. මෙය වෙනස් කිරීම හෝ අතුගා දැමීම ඉතා අපහසුය. නමුත් මෙයට ආකල්පමය වෙනසක් දිය හැකිනම් මීට වඩා සුබදායක වෙනසක් දැකීමට ඉඩ ලැබෙනු නියතය.

2012 මාර්තු

ජනාධිපති මොහොමඩ් නෂීඩ් - හිතමිතුරාගේ ඇදවැටීම

මාලදිවයිනේ ජනාධිපති මොහොමඩ් නෂීඩ් මහතා ඉල්ලා අස්වී ඇත. උප ජනාධිපති තනතුර හෙබවූ තැනැත්තා ජනපති වී ඇත. ඇත්ත වශයෙන්ම කිවහොත් නෂීඩ්ට ඉල්ලා අස්වන තැනට පත්කර ඇත. නෂීඩ් යනු අතිශාසිත්ම සාර්ථක හා දුරදර්ශී නායකයෙක් ලෙස මා හඳුන්වන්නේ නැත. නමුත් නෂීඩ් යනු ලංකාවට අවැසිම පුද්ගලයෙකි. මාලදිවයිනේ ජනාධිපතිවරයා වශයෙන් මෙන්ම පැහැදිලි වින්තකයෙක් ලෙස වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම මොහොමඩ් නෂීඩ් යනු ලංකාවේ වත්මන් නිදහස් හා නිවහල් වාතාවරණයට මෙන්ම තිර පැවැත්මට තිරය පිටුපස සිට ඉමහත් සේවාවක් කළ පුද්ගලයෙකි.

“සතුරාගේ සතුරා අපේ මිතුරා“ යන මතයේ අන්තයේ සිට මම සැමදාමත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නෙක්මි. ගඩාලිට බටහිර ඵලව ඵලවා පහරදෙන විට අප විස්සෝප වූයේ ගඩාලි සතුරාගේ සතුරා පමණක්ම නොව ඊට වඩා එහා ගිය වරප්‍රසාද ලංකාව වෙත පුද්ගල අයෙක් වූ බැවින්ය. ගඩාලි යුගය අවසන් විය. දැන් ලිබියාවේ ඇත්තේ බටහිර කොළඹයකි. එහි සාරය තවත් උරාබොන්නට ඉතිරිවී නැති අතර දකුණු ආසියාවට තවත් ලිබියාවෙන් ලැබෙන්නට දෙයක් නැත.

මාලදිවයිනේ හිටපු ජනාධිපති අබ්දුල් ගයුම් යනු ලංකාවේ අධ්‍යයන කටයුතු පවා කළ පුද්ගලයෙකි. මාගේ මතකයට හා දැනුමට අනුව නිදහස් මාලදිවයිනේ ජනරජයේ ජාතික ගීය නිමවුමට පණ්ඩිත් අමරදේව ශූරීන් පවා සම්බන්ධවී ඇත. එකල්හි පටන් ලංකාව හා මාලදිවයිනේ අතර රාජ්‍යාන්ත්‍රික සබඳතා වලට එහා ගිය දේශපාලනික සබඳතාවක් විය. මාලදිවයිනෙහි භූලක්ෂණ අනුව එහි දූපත් නිර්මාණය වී ඇත්තේ

ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයේ ලංකාව මෙන්ම ඉන්දියානු උප මහද්වීප කොටසෙන් කැඩී ගිය බිම්කඩ වලින් යයි විශ්වාස කරන අතර මාලදිවයින ලංකාව සිය මව්වර්තය ලෙසින් සැලකීමට පසුබට නොවීය. අදටත් එහි බහුතරයක් ශිෂ්‍යයින් උසස් අධ්‍යාපනය පැමිණෙන්නේ ලංකාවටය. එසේම වෙළඳ හා ජීවන රටාවේ අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් ලංකාවට පැමිණෙති.

අබ්දුල් ගයුම්ගෙන් පසු ජනාධිපති වූයේ එකල මාලදිවයින දේශපාලනයේ පෙරළිකාර චරිතයක් වූ මොහොමඩ් නෂීඩිය. කීපවරක්ම දේශපාලන කැරළි කෝලාහල මත මෙන්ම දේශපාලනික පලගැනීම් වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නෂීඩි සිරගත කර තැබිණි. නෂීඩි යනු පෙරළිකාර මෙන්ම ආවේගශීලී චරිතයක් වූවත් ඔහු මාලදිවයිනේ සාමාන්‍ය පවුලකින් බිහිවුනු සාමාන්‍ය දේශපාලනඥයෙක් විය. එහිලා ඔහු මාලදිවයිනේ සාමාන්‍ය ජනයාගේ උන්නතිය හා බලය වර්ධනය කරවන සෘජු තීරණ රාශියක් ගත්හ. එසේම රාජ්‍ය තන්ත්‍රය අභියෝගයට හෙලන භයානක මෙන්ම වැරදි තීරණ ලබාගත් අවස්ථාද එමටය. ඒ නෂීඩිගේ හැටිය. ඔහු කෙලින් මිනිසෙකි, එහෙත් දුරදර්ෂී බවේ අඩුවක් ඔහු සතුවිය. ඔහුට සහය පලකරන පිරිස්ද ඔහු සේම විය.

පසුගිය දින නෂීඩි අත්අඩංගුවට ගනිද්දී පොලීසිය ඔහුව කුදලාගෙන ආවේ අන්ත අපරාධකරුවෙක් ලෙසය. එසේ ඔහුට ගැරහු පොලීසියට ඔහුගේ පාලන අවධියේ කල දේ බොහෝය. මාගේ දැනුමේ පරිචයට අනුව පොලීසියට ස්ථාවර වැටුපක්, අභිමානවත් නිල ඇඳුමක් පවා ලබාදුන්නේ නෂීඩිය. ඒත් සුපුරුදු මිනිස් ගුණය කාලකණ්ණි ලෙස නෂීඩිට එරෙහිවද පැමිණ ඇත. නමුත් හමුදාව තවමත් නෂීඩිගේ සේවය අගය කරන අතර නෂීඩිගේ සහයකයින් මේ වනවිටත් මාලදිවයිනේ පොලිස් ස්ථාන ප්‍රමාණයෙන් සියයට හැත්තෑවකට ආසන්න ප්‍රමාණයක් වනසා ඇත. එය අනුමත කල හැකි දෙයක් නොවුණත් පොලීසියේ මානසිකත්වය හා නෂීඩිගේ ආධාරකරුවන්ගේ මානසික එයින් ප්‍රදර්ශනය වේ.

නෂීඩිට එරෙහිව රටේ විවිධ පාර්ශව නැගී සිටි ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය නොවේ. මින් පෙර වරක් විපක්ෂය දැඩි ලෙස නෂීඩිගේ තීන්දු තීරණ වලට එරෙහිව අරගල කරන විට ජනාධිපති මහන්ද රාජපක්ෂ මහතා සැනින් ගුවනින් මාලදිවයිනට ගොඩ බැස

ප්‍රශ්නය සමථයකට පත්කල අතර එයින් යම්කිසි සහනයක් නෂ්ටව ලැබිණි. මෙවර නෂ්ට කළේ තවත් දරුණු දෙයකි. ඒ මහාධිකරණ විනිසුරුවරයෙක්ගේ ක්‍රියාකලාපය දේශප්‍රේමී ලෙස නම්කර අත්අඩංගුවට ගැනීමට නියම කළේ විධායක බලතල භාවිතයෙනි. එම තීරණයට සාධාරණ හේතු පෙනෙන්නට තිබුණත් එහි දරදඩුභාවය හේතුවෙන් නැවතත් විපක්ෂය නෂ්ටව එරෙහිව කඩු මැදීම ආරම්භකලහ. මාලදිවයිනේ විපක්ෂය යනු හුදෙක් ලිබරල් මත දරණ බටහිර ගැති මත දරන්නන්ගේ රජදහනකි. නමුත් නෂ්ටවූ ක්‍රියාකලාප විපක්ෂයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වනවා යනු මාලදිවයිනේ බටහිර මතය වැපිරීමටද බාධාවක් විය. එසේම දකුණු හා අග්නිදිග ආසියාවේ බලය මැඩලීමට මාලදිවයින බටහිරට වැදගත් සංග්‍රාමික මර්මස්ථානයකි. එහිලා නෂ්ට වැනි නාහෙට නාහන පුංචි අහමද් නිජාද් කෙනෙක් පාලනය කිරීම බටහිරට දැඩි බාධකයකි.

නෂ්ටවූ ක්‍රියාවට එරෙහිව විපක්ෂයේ ප්‍රධාන රූපවාහිනී නාලිකාවේන ජනතාව දැනුවත් කර ඔවුන් නෂ්ටව එරෙහිව කැරලි ගසන මට්ටමට පත්කල අතර පොලිස් ප්‍රධානියාද එම මතයට හරවමින් පොලිසියද නෂ්ටව යෙදවීය. අවසානයේ ජනතා විරෝධතා මධ්‍යයේ නෂ්ට ඉල්ලා අස්විය. තම බිරිඳ හා දරුවන් තම මව්වරුන් ලෙස සැලකූ ලංකාවේ ආරක්ෂාවට එවූ අතර නෂ්ටව පිටවීමට ඉඩක් නොලැබුණි. තම ජීවිතය අවදානම් තත්ත්වයේ පවතින බව දැන වහා මාධ්‍යට ප්‍රකාශයක් කර නෂ්ට ආරක්ෂා සහිතව සැඟවුනි. එහෙත් එවිට බලයට පත්වූ උප ජනාධිපති තුමන් අධිකරණ බලයට ඉඩ ලබාදී විධායක මතය නිහඩ කලහ. එවිට අධිකරණය නෂ්ටව එරෙහිව වරෙන්තු නිකුත් කලහ. නෂ්ට අත්අඩංගුවට ගත්තේ අන්ත අපරාධකරුවෙකු අත් අඩංගුවට ගන්නා ආකාරයටමය. මෙය රූපවාහිනියෙන් විකාශය වීමත් සමග කුපිත වූ බහුතරයක් නෂ්ටවාදීන් වහා ක්‍රියාත්මකවී මාලදිවයිනේ ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා ඇතිකරන්නට විය. මේ හේතුවෙන් අධිකරණයට තම තීරණය තාවකාලිකව හකුලා ගන්නට සිදුවිය. එවිට බටහිර රටවල් එම තීරණය හකුලා ගැනීමට හේතු දැඩිලෙස විමසීමෙන් බලලා මල්ලෙන් එලියට පැනීම සිදුවිය.

වත්මන් තත්ත්වය යටතේ හමුදාව සිරුවෙන් ඇත. දැන් අවදානම ඇත්තේ හමුදාව පොලිසියට එරෙහිව සටන් කර මාලදිවයිනේ පාලනය ඔවුන් අතට ගනීද යන

ගැටළුවයි. හමුදාව නමිට නිතුවාදී බැවින් එයින් නමිටගේ ආරක්ෂාව සහතික වනු ඇත. ජනාධිපති මහන්ද රාජපක්ෂ මහතාද නව මාලදිවයින ජනපතිගෙන් ඉල්ලා සිට ඇත්තේ නිතමිතුරු නමිටගේ ආරක්ෂාව අනිවාර්යයෙන් සැලකිය යුතු බවයි.

මා ඒ සඳහන් කලේ වත්මන් තත්වය හා ආවේගශීලී නමිටගේ දරදඬු ක්‍රියා හා ඔහු කල යම් වැදගත් දේ මෙන්ම නමිට එලවීමට අවශ්‍ය කාහටද යන්නය. නමුත් මේ කිසිවකින් වත් නමිට අප රට වෙනුවෙන් කලදේ අමතක කල නොහැක. යුධ අපරාධ හා මානව හිමිකම් චෝදනා මත ලංකාවට එරෙහි සම්බාධක පැනවීමට බටහිර රටවල් ජාත්‍යන්තරය උසිගන්වන මොහොතේ නමිට ලංකාව වෙනුවෙන් හඬ නැගුවේ.

“මේ චෝදනා සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යයි.මා ශ්‍රී ලංකාවට නිතර යනවා. එහි තත්වය මා තරම් දන්නා රාජ්‍ය නායකයෙක් ලංකාවෙන් පිට නොමැත. ඔවුන් ත්‍රස්තවාදය නැසීමට ගත් පියවර සමස්ථ ලෝකය වශයෙන් අපි අගය කල යුතුය. ලංකාවට එරෙහි අභූත චෝදනා නගන පාර්ශවයන් ට ඇත්තේ කුහක පටු පරමාර්ථ පමණි“

මෙලෙසින් ලංකාව වෙනුවෙන් හඬ නැගූ වෙනත් නායකයෙක් නැති තරම්ය. එසේම මානව හිමිකම් පිළිබඳ ප්‍රකාශ ගැනීමට ජගත් සමුළුව විවිධ රටවලින් නියෝජිතයන් කැඳවන විට තම රටේ නියෝජිතයෙක් යවනවා වෙනුවට මේ හින්දෑරී නිතමිතුරාණෝ තමන්ම ඒ කමිටුව හමුවට ගොස් සිංහ නාද නගමින් ලංකාව ගැන ඇත්තම කතාව පවසා ජාත්‍යන්තරය නිහඬ කෙරීය. එම කමිටුවේ රට රට වල තානාපතිවරුන් හා නියෝජිතයන් අතර තනිව සටන් කල එකම ජනාධිපතිවරයා තවමත් මගේ සිහියට නැගෙන්නේ හිතේ දැඩි කණගාටුවක්ද ඇති කරමිනි. එපමණක් නොව මානුෂික මෙහෙයුම් සමයේ ආයුධ නැව් හා කොටි ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ ලංකා රජය දැනුවත් කිරීමට විශේෂ මෙහෙයුම්ද සිදුකලේ ලංකාව කෙරෙහි සැබෑ මිතු පෙමින්මය.

නමිට සතුරගේ සතුරා බැවින් ඔහු අපට මිතුරා විය.එබැවින් ඔහු අප වෙනුවෙන් යමක් කලහ. ඔහු මා කලින් සඳහන් කල පරිදි හොඳ නායකයෙක් ලෙසින් සර්ව සම්පූර්ණ නොවූවත් ඔහු යමක් කල අයෙකි. නමුත් ඉරණම ඔහුට එරෙහි විය. ඔහු ජීවිත

හානියකින් තොරව රැකෙන්නේනම් එය ලාංකියයන් වශයෙන් අප සතුව විය යුතු කරුණකි. එසේම ඔහු කල දේවල් ඔහුට එරෙහි විය. එය ලොව ඕනෑම රටකට හෝ පාලකයෙකුට පොදු කරුණකි. නමුත් හොඳ මිනිසෙකි එබැවින් එයම ඔහුට මෙම ඉරණම කැඳවීමට හේතුවක් විය.

2012 පෙබරවාරි

පවිකාර ස්ත්‍රියට ගල් ගසන පව් නොකලවුන්

මෙරට වෙසෙන ඇතමුන් පවසන්නේ මෙරට නිදහස් නිවහල් රාජ්‍යයක් ලෙසය, තවත් සමහරුන් මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අතුරුදහන්වූ වල්බිහිරි බිමක් ලෙස අර්ථ දක්වති. කෙසේ නමුත් මෙහි සම්මිශ්‍රණය වන නිදහස් නිවහල් රාජ්‍යක් තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අතුරුදහන්වීම යනු රටක ජනතාවට මුලින් දෙවනුව පාලන තන්ත්‍රයටත් දැඩි හානි සිදුවන සිදුවීමක් බව මතක තබාගත යුතුය. එසේ සිදුකරන්නේ ජනතාව හෝ පාලන තන්ත්‍රයනම් එය පාරාවලල්ලක් වී තමන් දෙසටම කැරකෙන බවද සිතේ තබාගත යුතුය. නාමික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයකට කොටුවී සිටින බුද්ධිමතුන් නිහඩවීමත්, සාවද්‍ය මතිමතාන්තර මත මාධ්‍ය පැවතීමත් අතීතයේ මහා රාජ්‍ය කඩාවැටීමේ පෙරනිමිති වූ බව අපගේ මතකයේ තවමත් රැඳී පවතී.

වර්තමානයේ ලංකාවේ අධිකරණය සහ ව්‍යවස්ථාදායක අතර උත්තරීතරභාවය පිළිබඳ ගැටළුවක් ඇතිබව බොහෝ පුවත් වාර්තා වල සඳහන් වෙයි. මම ලොක්කා...නැතිනම් මමයි ලොක්කා කියා දෙපාර්ශ්වයම ක්‍රියාකාරකම් වලින් සහ වාචික හරඹයන්ගෙන් කුලල් කා ගන්නා තත්වයකට පත්ව තිබේ. එවැනි තත්වයක් තුළ තමන්ගේ කාර්යභාරය කුමක්ද යන්න මේ පාර්ශ්ව දෙකම අමතක කර ඇත. රටක් වශයෙන් ඉදිරියට යාමට මෙය බාධාවක් පමණක් නොව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ ලෝකයට ඔවා දීමට පෙර තම කිල්ලොටය පිළිබඳ සැලකිල්ලක් දක්වන ලෙස දෙන රතු ආලෝකයක් වැනිය.

රටේ උත්තරීතර පැවැත්ම තීරණය වන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මතය. මම ලිඛිත ලේඛනයේ පැවරුණු ආකාරයට හැරෙන්නට අධිකරණය, ව්‍යවස්ථාදායකය

සහ විධායකයට කල හැකි යමක් නැති. එයින් පරිබාහිරව යමක් කරයිනම් එය අත්තනෝමතිකව අදාල පාර්ශවයේ සීමාව උල්ලංඝනය කිරීමක් විය යුතුය. දේශපාලනික සිවිකොන් පිරික්සීමේදී වර්තමානය වන විට රටේ ව්‍යවස්ථාදායකය තුලට ඇතුල්වී සිටින බහුතරයක් නිසි සිහිබුද්ධියෙන් යුතුව රාජ්‍ය තන්ත්‍රයක කටයුතු මෙහෙයවීමට හැකි ඇත්තන්ද යන්න කල්පනා කල යුතුය. ගැලබැඳි ගොනුන් පිස්සු නටන විට ඉබේටම ගැල් ගමනද උන්මත්තක ගමනක් ලෙස ඉබාගාතේ යන බව සැබෑවය. එයට උදාහරණ ලෙස දෛනිකව රටේ පුවත්වලට අවධානයෙන් සිටින ලෙස ඔබට උපදෙස් ලබාදීමට කැමතිය.

අගවිනිසුරුවරිය දෝශාභියෝගයක් තුලින් ඵලවාදැමීමට උත්සහ කිරීම තුල රජය පෙන්වා දෙන්නේ මේ රටතුල කුමන ඉහල තනතුරක් දැරුවත් වංචා කරන, තනතුරේ ගෞරවය කෙලසන ඇත්තන්ට නිසි දඬුවම් ලබාදෙන ලෙසටයි. අගවිනිසුරුවරිය දෙස නෙත්යොමා දඬුකඳ ගෙන එන්නට පෙර පසුගිය වසර කීපය තුල රාජ්‍ය නිලධාරීන්, ආණ්ඩුවේ ගැත්තන් සහ ආණ්ඩුව තුල සිටින්නන් සිදුකරන ලද විෂමාවාර දෙස බලන විට ඔවුන්ට දිය යුතු දඬුවම් දුන්නානන්ම අද මෙරට සිරගෙවල් පිරී ඉතිරියන තත්වයකට පත්විය යුතු වන්නට තිබුණි, දවස පුරාම එල්ලුම්ගහ ක්‍රියාත්මක කලයුතු තත්තවයකට පත්වන්නට තිබුණි. නමුත් එය එසේ නොවීය. අගවිනිසුරුවරිය නිවැරදියයි කියන්නට උත්සහ නොගන්නා අතර වැරදිකාරිය නම් නිසි දඬුවම් දීම කල යුතුය, නමුත් ඒ මේ රටේ ඕනෑම පුරවැසියෙකුට හිමිවිය යුතු ස්වාධීන අධිකරණයක් හමුවේ පෙනී සිටීමේ අයිතියද සමගින් එය සිදුවිය යුතුය. ඇතැම් වැරදිකරුවන්ට සමාවත්, ඇතැම් අයට පෝරකයත් හිමිවන්නේ පක්ෂපාතීත්වය හෝ අණ නොතකා හැරීම මතනම් එය රටකට මෙන්ම ආණ්ඩුවටත් කළු පැල්ලම් හිටින කාරණයක් බව මතක තබාගත යුතුය.

නමුත් මෙම දෝශාභියෝග සිදුවීමේදී එහි පරීක්ෂණයට පත්කල කමිටුව සහ එහි ක්‍රියාපටිපාටි මෙන්ම අධිකරණ නියෝගවලට රජය අවනත නොවීමත් තුල මෙරට ජනතාවට ස්වාධීන අධිකරණයක් අහිමිවෙදෝ යන සැකය මතුනොවෙනවානම් පුදුමය. නමුත් මේ අවසන් අවස්ථාව විය හැකිය. රටේ ස්වාධීන පැවැත්මකට අත්‍යාවශ්‍ය ස්වාධීන අධිකරණය රැකගත නොහැකිනම් මෙරට ජනතාව සියතින්

ගෙල සිදගත්තා වැන්නක් බවට පත්වීම වැලැක්විය නොහැකිය. පව්කාර ස්ත්‍රියට ගල් ගැසීමට සියල්ල සූදානම් කර ඇත. පව් නොකල උන් රොත්තක් එයට සූදානමින් සිටී..දැන් කියන්නට ඇත්තේ හෘද සාක්ෂියට අවනතව නුඹලා පව් කර නැතිනම් මුල්ම ගල ගසාපන් යනුවෙනි

2012 දෙසැම්බර්

ප්‍රින්සිපල් කර්නල් වූ පසු භාට්‍යයේ හොඳම කොටස

විදුහල්පතිතුමා කර්නල් වී ඇත. එය හරිම අපූර්වජනක සිදුවීමකි. යුද්ධය කාලයේ ගෙදරටවී කකුල් දෙකත් උඩ තබාගෙන හැමදාම පත්තරේ කියවූ විදුහල්පතිතුමා අද කර්නල්ය. එයනම් මාරය. ඊටත්වඩා මාරම දෙය වන්නේ තුවක්කුවේ කොකා කොහෙදවත් හරියට නොදන්නා විදුහල්පති තුමා කර්නල්වීමය. දැන් දැන් අපේ රට නූතන **fantasy** පුරය නිසාවෙන් මේවා සාමාන්‍ය දේවල්ය. කෙසේ වෙතත් කර්නල් පට්ටම ලැබූ ප්‍රින්සිපල් විද්‍යාලයට සම්ප්‍රාප්තවීම ඉතාමත් ඉහලින් සිදුවිය. වෙනදා තොරණේ ගසා සාම්ප්‍රදායික නැටුම් නටා මහ ඉහලින් කරන පිලිගැනීමේ උත්සව වෙනුවට මෙවර ගුරු සංගමයේ නවතම යෝජනාවක් අනුව ආචාර සමාචාර දැක්වීමේ උලෙලක් සංවිධානය කෙරිණි. ගුරුවරුන් සියල්ලම ළමයින් සමග එක්වී ආචාර පෙලපාලිය සංවිධානය කෙරිනි. විදුහල්පති තුමා එදා කර්නල් සුවි එක පිටින් විද්‍යාලයට ආවේ ඩිපෙන්ඩරයක හිටගෙනය. වෙනදා මග යන්නට පණ නැතිව වැනි වැනි ඉස්කෝලේ දොරටුවෙන් එන විදුහල්පතිතුමා එදා ආවේ කෙලින් හිටවූ පුවක් ගහක් මෙන් සෘජුවය. බලන්නට බැරිතරමට අභිමානය බේරෙයි. මුණේ හිනා මානයකවත් නැත.

ආචාර පෙලපාලි පමණක් පවත්වා පලක් නැත. නියම සමාචාරය දෙන්නට නම් ආචාර වෙඩිමුරද විසි එකක්වත් පත්තු කල යුතුය. ගුරුවරියකගෙන් මරු අදහසක් මතු විය. කඩි මුඩියේ එය ක්‍රියාවට නැංවිනි..ඒත් කොහෙන්ද කාලතුවක්කු..උණ වෙඩිල්ලක්වත් හදාගෙන භූමිතෙල් ගැලුමක් එක්ක සෙට් කරන්න තිබුණා කලින් කිව්වනං..ප්‍රධාන ශිෂ්‍ය නායකයා නහයෙන් අඬන්නට ගෙන තිබිණි..එයට පිලියම් සොයාගත්තේ පාසලේ නසරානිම කොල්ලෙකි..අසල කඩයෙන් ගෙන තුන් හුලස්

රනිඤ්ඤා විසි එකක් නියමට ගැලපිණි...ඒත් මේවලින් එන්නේ දඩාං...බඩාං ගාන හඬනේ...එහෙම නෙවෙයිනේ කාලතුවක්කුවේ සද්දේ..ඒකේ බේස් වැඩියි...පත්තු වුනාට පස්සේ එකෝ එකක් එනවා...නැවතත් කාලතුවක්කුව ගැටළුවකි...එයටද නසරානි කොලවා විසඳුම් සෙවිය...අර මුල්ලේ නියන ගුරුවරුන්ගේ තනි වැසිකිලිය ඇතුලේ කතා කරනකොට හරි බේස්... තමුසේ කොහොමද ඒක දන්නේ...නැ අංගහාර සර් හැමදාම ඕකේ ඉඳගෙන ජෝතිපාලගේ සින්දු කියනවා...ඒවා ඇහෙන්නේ බෙග් මාස්ටර්ගේ ඒවා වගේ...ඒකයි...විසඳුම ක්‍රියාවට නැගිනි...විදුහල් පතිවරයා ආචාර්ය පෙලපාලියේ ආචාරය පිලිගනිද්දි ඇතීන් බේස් හඬින් වැසිකිලියේ රනිඤ්ඤා විසි එක සැරින් සැරේට පත්තු විය...ඒකත් මාරය.. මොහොතකින් විදුහල් පතිවරයා පාසලේ සියල්ල ඇමතීය.

මම දැන් කර්නල්...දැන් මේකේ විනය හදන්න වෙනවා...මුලින්ම ගුරුවරු..හෙට ඉඳන් මගේ කර්නල් ඇඳුමට ගැලපෙන ඇඳුමක් මස්සවා ගතයුතුයි...ගුරුවරියන් මේ පාටටම ගැලපෙන ස්කර්ට් ඇන්ඩ් බ්ලවුස් එක..හරිද..ඒ වගේම ලමයි...තද කොලපාට හමුදා ඇඳුම...එව්වරයි...ඒ වගේම මේකේ දඩුවම් ක්‍රම වෙනස් කරනවා...හරිද...

ළමයි මෙන්ම ගුරුවරුද උඩබිම බලන්නට විය. එය එලෙසම ක්‍රියාත්මක විය. පසුදින සිට ගුරුවරුන් විදුහල්පති කර්නල්තුමා ඇමතුවේ...උතුමාණනි යනුවෙනි...දරුවන්ද එසේමය..විදුහලේ හම්ම සද්දයක්වත් නැතිව වැඩ යන්නට පටන් ගනී. පමාවී ආ එවුන්ට ලැබුණ දඩුවම පුටුවක් ඔසවාගෙන පිට්ටනිය වටේ රවුම් විස්සක් දිවීමය. පන්තියේ දහලා අහුවුන එවුන්ට ඩිප් සියක් ගහන්නට විය..විකාර කල ගුරුවරුන්ට සිදුවූයේ අමු තිත්ත කතාවෙන් අහන්නට සහ ප්‍රශ්නයක් ඇසූ විට...එහෙමයි උතුමාණනි යනුවෙන් පිලිතුරු දෙන්නටය...දැන් පාසල සිරාවටම හමුදා කඳවුරකි..වෙනසකට තිබුණේ ලාවට ඉගැන්වීම පමණි..සති කීපයක් දැන් ගතවී ඇත..දැන් පාසලේ සියලු දෙනාගේම මුහුණේ මෙන්ම මුවේද හෙමින් නිතරම මුණු මුණ ගැවෙන එකම ප්‍රශ්නයක් විය..

...මුට කර්නල් කමක් දුන්නේ මොකද.... යන්න පමණි

කියවූ Che සහ නොකියවූ Che

හරිත විප්ලවය පොත රාක්කයේ තිබුණත් හමුදාවෙන් හෝ පොලිසියෙන් අත්අඩංගුවට ගෙන දසවද දුන් කාලයක් තිබුණි. එම යුගයේ “චේ” යනු ත්‍රස්තවාදියෙකි. ජනතාවගේ කෝණයෙන් ඒ කාලයේ සිටියේ “චේ ගුවේරා කල්ලිය”. ජනතාවට පිරිහාහරන් සහ චේ ගුවේරා අතර වෙනසක් නොදැනුනි. ඒ මන්ද චේ දර්ශනය ලංකාවට රැගෙන ආ නියෝජිතයන් ලංකා මායිමේදී චේ කෙලසා දමා වෙන යමෙකුට පණදී තිබුණ බැවින්ය. නමුත් ලංකා සමාජයේ එවකට සිටි සීමිත පිරිසක් ලංකා මුහුදු සීමාවේ වැටෙන් එපිට ලෝකය පිළිබඳ අවබෝධයක් සහ දැනුමක් සහිතව සිටි අතර ඔවුන්ට චේ පිළිබඳව ස්වචිත්තනයට අනුගත වූ අවබෝධයක් විය. එම නිසාවෙන් ඔවුන් “චේ” දුටුවේ වෙනස් ආකාරයකටය, එසේම මෙරට පන්ති දේශපාලනයේ නිරතවූ පිරිස් “චේ” දුටුවේ තම ගුරුවරයා කියූ ආකාරයටය.

එකල එහෙත් මෙහෙත් රහසේ හුවමාරු වූ පොත් සහ පත්‍රිකාවල “චේ” ගේ ඡායාරූප දුටු ඇතමෙක් දුටුවේ පිස්සෙක් වගේ රැවුලක් වවාගෙන මිලිටරි මාදිලියේ තොප්පියක් පැලඳගෙන, තඩි සුරැට්ටුවක්ද කටේ ගසාගෙන උජාරුවෙන් සිටින විදේශිකයෙක් ලෙසයි. මෙම සෑම ජන චිත්තනයකටම පාහේ සාධාරණ හේතුවක් තිබුණි. නමුත් වර්තමාන සමාජයට “චේ” හැදෑරීමට වුවමනාවටත් වඩා සම්පත් පවතී. නමුත් එසේ සම්පත් තිබියදීත් “චේ” දර්ශනයේ අල්පමාත්‍රයක්වත් මීට දශක දෙකකට තුනකට පෙර කාලයේ තරමටවත් හැදෑරීමට සහ අනුගමනයට සමාජය හුරුවී නැත්තේ ඇයිද යන්න විශාල ගැටළුවකි.

අර්තස්ටෝ වේ ගුවේරා කියුබානු සටන මතින් ලෝක ඉතිහාසට ගරිල්ලා විප්ලවයක් තුලින් ජනසම්මත පාලනයක් බිහිකිරීමට අනුපමේය කාර්යයක් ඉෂ්ට කළ පුද්ගලයෙක් බව දන්නෝ දනිති. නොදන්නෝ දැනගැනීමට උත්සහද නොකරති. ඒ තමන්ගේ නොදන්නා කමටත් වඩා තමන් සහ “වේ” වර්ත දෙස සංසන්දනාත්මකව බලා දැනෙන විලිලැජ්ජාවට හෘද සාක්ෂියට අවනතව මුහුණදිය නොහැකි බැවිනි. “වේ” නැමති විප්ලවවාදී ගරිල්ලා නායකයා ගැන වචන සියකින් දෙසියකින් කියා නිම කළ හැකිනම් මා කොතරම් දක්ෂයෙක්ද. නමුත් මම එතරම් වාසනාවන්ත නොවනවා සේම “වේ” එතරම් අවාසනාවන්තද නැත.

“වේ” ට කියුබානු නව රජයේ තනතුර බාරගෙන අමාත්‍ය සැපයම්පත් විදිමින් ඉන්නට තිබුණි. එසේනම් ෆිදෙල්, රාචුල් මෙන්ම “වේ” ද ජීවතුන් අතරය. නමුත් ෆිදෙල් හා රාචුල් බැලුවේ කියුබාව දෙස පමණි, එය තමන්ගේ ජන්ම භූමිය යන හැඟීම නිසා වෙන්නට පුළුවනි. නමුත් “වේ” බැලුවේ ලෝකය දෙසය. අන්න ඒ හේතුවෙන් කියුබාවෙන් නොනැවතී ගිය සිය සටන් ගමන බොලිවියාවේදී කෙළවර වූයේ ලෝක අනාගතයට මහා පණිවඩ රැසක් සන්නිවේදනය කරමින්ය. එදා බොලිවියාවේ වහල් හමුදාවේ තුවක්කුව බිලිගත්තේ ලෝක මානව හිතවාදී චින්තනයේ නූතන භූමිකාවට යෙහෙන් පණදුන් මිනිසෙක්. මානව හිතවාදී චින්තනය මියගියේ මීට අවුරුදු 45 කට පමණ පෙර බව පිළිගත යුත්තේ එබැවින්ය. 1997 වර්ෂයේ බොලිවියානු ගුවන් තොටුපල පරිශ්‍රයෙන් වසර තිහක් තිස්සේ වැලලී තිබූ “වේ” නෂ්ටාව ශේෂ ලෙස ගොඩගැනෙන්නේ “වේ”ගේ ඇටකටු ගොඩයි. නමුත් ලොවෙන් වැලලී ගිය මානව හිතවාදී චින්තය රැගත් විප්ලවකාමී හදවත් සදාකාලිකව වැලලී තිබුණේ නැවත ගොඩ නොඑන ලෙසය.

අද වේ යනු යහමින් අලෙවිකළ හැකි සන්නම් නාමයකි(Brand Name). නූතන අලෙවිකරන සංකල්ප අනුව ඉලක්කගත වෙළඳපොළක් වෙත (Target market oriented) “වේ” ලකුණ අගේට විකිණිය හැක. “වේ” දර්ශනය හදවතින් කියවනවා වෙනුවට රෙද්දෙන් සහ බොක්කෙන් පෙන්නන්නට බොහොමයක් දෙනෙක් අදාළ ඉලක්කගත වෙළඳපොළට අයත්ය. ලංකාවේ කිරුළපන “වේ” නමින් කෑම කඩ පවා

බිහිවන්නේ “වේ” යනු බොයිලර් කුකුළෙක්ට සමාන තත්වයකට පත්කරය. එයනම් උඩ පැන පැන හිනාවෙන්නට අවැසි කාරණයකි. බඩතඩ් ධනේෂ්වර අටපාස් මුදලාලිලා, නාමික මහජන නියෝජිතයන්, ආන්ති සමාජය ශරීර කුඩුවට අනුගත කරගත් කයින් පමණක් ලංකාවේ වසන ගැටයන් සහ ගැටිස්සියන් පෝලිමේ ගොස් වාඩිවී කුකුල් ගාත් සහ ඉස්සෝ දිසි බුදින්නේ බිත්ති සරසාගත් “වේ” සිතුවම් දකිමින්ය. ඔවුන් සිතනවා ඇත්තේ තමන් “සියරා ලියෝන්” පෙදෙසේ සුවපහසු බිමක සිට බඩතර කරගන්නවා කියා වන්නට ඇත. එවැනි ආශාවන්ට සිනාසී බිම බලාගැනීම මිස කලහැකි අත්කිසිවක් නැත.

එක්තැනකට ඡායාරූපක “වේ” ගොවියන් සමග හරි හරියට පිදුරු අදින ඡායාරූපයක් හා ඉන් අනතුරුව වෙහෙස වී ට්‍රැක්ටරයක් ටයරය මත වාඩිවී ගිමන් හරින රුවක් වේ. එම සිතුවම් දෙකේම මෙම “වේ” අසාමාන්‍ය මානව හිතවාදියාගේ නෙත්දෙක තුළට එබිකම් කළ බලන්නන්ට පමණක් පෙනෙන දර්ශනයක් වේ. නමුත් අවන්හලට ගොස් බඩතර කරගන්නා සමාජයට එම ඡායාරූප ඡේන්තෙත් වජ් මගුලට පමණක් අමුඩය ගසාගෙ පාක්ෂිකයන් සහ මාධ්‍ය පිරිවරාගෙන මඩට බහින, මල්වට්ටි පිරිකර ඔලුවේ තබාගෙන පන්සල් යන යන ජනනායකයින් සහ සමාජගත නාමික ප්‍රභූන් ලෙස පමණක් විය හැක. එය එසේ නොවූයේනම් පුදුම විය යුතුය..සමාජය වැරදි නැත..වැරදි සමාජය තුළ බිහිකරන්නාවූ අධම විත්තනයයි.

2012 ඔක්තෝම්බර්

සිව්ව දූෂණ රැල්ල කොතනටද?

රැල්ලට යාම යන ක්‍රියාපදය සාමාන්‍යයෙන් ආසියාතික රටවලට වඩාත් පොදු ලක්ෂණයකි. මෙහිදී රැල්ලට යාම ලෙස හඳුන්වන්නේ එක්තරා විශේෂ සංසිද්ධියක්(අවධානය දිනාගන්නා) සිදුවූ පසු එය පසුපස තවත් එවැනිම සංසිද්ධීන් ගණනාවක් ඇදියාම නැතහොත් සිදුවීමයි. මෙයට හේතුව වන්නේ පුද්ගල ආකල්ප ද නැත්නම් වෙනත් සාධකද යන්න අතීතයේ සිටම සමාජ විද්‍යාඥයන් පර්යේෂණවල යෙදෙන්නාවූ ක්ෂේත්‍රයකි. මේ දිනවල ලංකාව පුරා සතර අතින් ඇසෙන ස්ත්‍රී දූෂණ සිදුවීම් වැලඳ රැල්ලට යන්නක්ද යන්න මුලින්ම සොයාබැලිය යුතුය. විශේෂයෙන්ම මෙම රැල්ලට අඩුවයස්වල කුඩා ගැහැණු දරුවන් හා තරුණියන් හසුවීම තුළ සමාජ විපර්යාසයකට මගපෑදෙන්නාවූ කාරණයක් වී තිබීම මත මේ පිළිබඳ සොයාබැලීම ඉතා වැදගත් විය.

මින් පෙර මෙවැනි රැලි ගැන අප විමසා බැලිය යුතුය. නුදුරු අතීතයේ පැවති “ග්‍රීස් යකුන්ගේ” සිදුවීමද මෙවැනි එක සිද්ධියකි, එසේම ඒ හා සමාන නොවුනත් “ආසනික්” සිදුවීම, “බුද්ධරූපවලට බුදුරැස් පෙනීම” සහ අතීතයේ “හංදිවල සිටි නින්ජාවරු” දක්වා මේ සිදුවීම් දිගුවන බව මතක තබා ගත යුතුය. බොහෝමයක් සිදුවීම් ලංකාව තුළ මහාවිපර්යාස ඇතිකළ සිදුවීම්ය. මෙහිලා ග්‍රීස් යකුන්ගේ සිදුවීම මෑත කාලීනව ඉතාමත් පෙරලියක් සිදුකළ සිදුවීමකි. නමුත් වර්තමානය වන විට එම රැල්ල අවසන්ව ඇති අතර එම සිදුවීම බොහෝමයක් අදාළ සිද්ධිවලට ප්‍රායෝගිකව මුහුණ දුන් ඇත්තන්ට පවා අමතකව ඇත.

එසේම මෙවන් සිදුවීම්වල පොදු ලක්ෂණයනම් සීමිත කාල පරිච්ඡේදයක් තුළ එකපිට එක සිදුවීම දාමයක් සිදුවීම, එක ප්‍රදේශයක් කේන්ද්‍රකරගෙන නොව

බොහෝවිට ලංකාව පුරා පැතිරීම, ඉහල මාධ්‍ය අවධානයක් දිනාගැනීම, ජනතාව තුළින් දැඩි ප්‍රතිචාර මැවීම, දේශපාලන තන්ත්‍රය පවා දැඩිලෙස මැදිහත්වීම. ඉහත ලක්ෂණ හේතුවෙන් මෙම රැල්ලට යන්නාවූ කාරණා පොදු දෙයක් බවට පත්ව ඇත. නමුත් ඉහත සිදුවීම් බොහොමයක් සමාජ අපරාධ ගණනාවකට හේතුවීම අභාග්‍යයකි.

ඇතැමෙක් පවසන පරිදි මෙම සිදුවීම් දාමයට හේතුව වන්නේ එක් සිදුවීමක් සිදුවූ පසු එය සමාජයේ අවධානය දිනාගැනීම හේතුවෙන් හුදු අනුකරණවාදී මෙන්ම විකෘති මානසික පසුබිමක් සහිතව හෝ අනියම් ලාභ අපේක්ෂාවකින් තවත් පාර්ශව එවැනිම සිදුවීම් සිදුකරන බවයි. එහි යම් සත්‍යතාවක්ද ඇත. එය ග්‍රීස් යකාගේ සිදුවීමෙන් හා නින්ජා සිදුවීම් වලින් සනාථ කළ හැක. නමුත් මේ දිනවල නිමක් නොමැතිව රැල්ලට යන ස්ත්‍රී දූෂණ රැල්ල පිළිබඳව ඒ කෝණයෙන් බැලිය නොහැක. ඒ මන්ද ස්ත්‍රී දූෂණ අනන්තවත් දිනකට ගණනාව බැගින් රට තුළ එදත් සිදුවිය අදත් සිදුවෙයි. වෙනසනම් මෙවර දැඩි ලෙස එය මාධ්‍ය විසින් ග්‍රහණය කර ගැනීම හා එය මාධ්‍ය මගින් සංදර්ශනාත්මක ලීලාවෙන් සිදුවීම මගින් වෙනදාට වඩා ඒවා හෙළිදරව් වීම හා ඒවාට විරුද්ධව සමාජ මතයක් ගොඩනැගීම සිදුවී ඇත, ඒ අතර දේශපාලන අඳබාලයන්ද සිටීම හේතුවෙන් ප්‍රවෘත්තිමය වටිනාකම තවත් වැඩිවී ඇත, අනෙකුත් කාරණය නම් බොහෝවිට මෙයට හසුවන්නේ අහිංසක කුඩා දැරියන් වීමය.

පශ්චාත් යුධ සමයේ රටේ ප්‍රශ්න වෙනදාට වඩා මදක් අඩුය. වැසියන් මරඬය අමතක කර බැන් වූන් වලට එලඹ ඇත, ඒ අතරතුර කාමුක මානසිකත්වය තවත් වර්ධනයවී ඇත. දැනගන්නට ඇති පරිදි ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ කේන්දරයටද මේ දිනවල ඒ හා සමාන ග්‍රහබලපෑමක් එල්ලව ඇත. මේ සියල්ල හේතුවෙන් දීර්ඝව සිදුවන ස්ත්‍රී දූෂණ රැල්ල යන්නේ කෙලවරකට නොව, මෙයට එරෙහිව ජනමතයද පෙනෙන තරම් ප්‍රබල නැත. අපරාධකරුවන් නිසි දඬුවම් ලැබෙනම් මෙහි යම්හෝ පාලනයක් දැකිය හැකිවනු ඇත. මේ අතරම මාධ්‍ය විසින් ඔසවා තැබූ රෝයල් පාක් තරුණියගේ සාතනයේ වරදකරුවාට අධිකරණය මගින් ලබාදුන් මරණ දඬුවම

තීන්දුව නිසා රටතුල යම් පාලනයකට හේතුසාධකයක් වනු ඇති. නමුත් එය සිදුව පැය 48 ක් ඉක්මයන්නටත් පෙර නාවලපිටියෙන් හමුවූ ව්‍යාපාරික පුතෙක්, ත්‍රී රෝද රථ රියදුරෙක් අතින් කීපවරක් කෙලසුන හා ඒ අසාධාරණය පිළිබඳ පරීක්ෂණයට පැමිණි පොලිස් නිලධාරියා නැමති කාමාතුරයා අතින්ද නැවත වරක් කෙලසුන දැරිය ගැන පුවතත් සමග සියල්ල නැවත බිංදුවේ සිට සෘණ මට්ටමට ඇද දැමීය. මෙවැනි අපරාධකරුවන් තවදුරටත් රකිනවාද නැත්නම් අධිකරණය මගින් පෝරකයට යවනවාද යන්න දැන්ම තීරණය කල යුතුය. නැත්නම් ජනතාව ඊළඟට ඒවාට තම අතින්ම එල්ලුම් ගසේ තොණ්ඩුව සකසනු ඇත.

2012 ජූලි

සිරිවර්ධන නමිචු තත්කාලීන බෞද්ධයාගේ මිනුම් දණ්ඩ

සිරිවර්ධන හෙවත් වළුරඹ මහත්තයා ගැන අලුතින් යමක් කීමට ඉතිරිව ඇතැයි මා සිතන්නේ නැත. එසේම යම් කෙනෙක්ට ඔහු පිළිබඳව වඩාත් තොරතුරු අවශ්‍යනම් මේ දිනවල විද්‍යුත් හා මුද්‍රිත මාධ්‍ය භාවිතයෙන් එය සම්පූර්ණ කරගත හැක. නමුත් මා අදහස් දක්වන්නේ “සිරිවර්ධන නැමති තත්කාලීන බෞද්ධයාගේ මිනුම් දණ්ඩ” පිළිබඳවයි. මිනුම් දණ්ඩක් යනු යමක් මැනීම නොඑසේනම් ප්‍රමාණ සමීක්ෂණයක් සඳහා යොදාගන්නාවූ පොදු නිරපේක්ෂ මාධ්‍යයකි. නැතහොත් අගයකි. එසේනම් සිරිවර්ධන නැතිනම් වළුරඹ ප්‍රදේශය කේන්ද්‍ර කරගෙන අමුතු ධර්මයක් දේශනා කරන්නාවූ මේ පුද්ගලයා තත්කාලීන බෞද්ධයාගේ මිනුම් දණ්ඩක් වන්නේ කෙසේද?

අප දන්නා පරිදි වර්තමානයේ බුදු දහම ශේෂව පවතින්නේ රටවල් කීපයක පමණි. එමෙන්ම බුදු දහමේ හර දර්ශනයෙන් සුපෝෂිත ථේරවාද බුදු දහම ඉතිරිව ඇත්තේද රටවල් කීපයක පමණි. එයින් ශ්‍රී ලංකාව විශේෂ ස්ථානයකට පත්වන්නේ බුද්ධ කාලීනව මෙන්ම එයින් පසු සමයන්හිද බුදුදහමේ උන්නතියට කටයුතු කළ රාජ්‍යයක් වශයෙනි. නමුත් වර්තමානයේ බුදු දහම පවතින්නේ මොන තත්වයේද හෝ කුමන මට්ටමකද කියා මැනීමට මිනුම් දණ්ඩක් නොමැත.

අතීතයේදී ශාසන සංශෝධන, ධර්ම සංගායනා, විනය කතිකා, බොදු විවාද මගින් බුද්ධ දර්ශනය ඉගැන්වීම මෙන්ම බුදු දහම පිරිසිදු කිරීමට විශේෂ කාර්යභාරයක් ඉටු විය. නමුත් තත්කාලීනව ඉහත කිසිවක් නොපැවැත්වේ..එසේනම් වර්තමානයේ

බුදු දහම පිරිසිදු වන්නේ කෙසේද? වර්තමානයේ සැබෑ බෞද්ධයා වෙන්නොට හඳුනාගත හැක්කේ කෙසේද?

මෙම ගැටළු වලට පිළිතුරු ලබාදෙන්නේ “සිරිවර්ධනලා” සහ “අන්තවාදී බෞද්ධ කණ්ඩායම්” මගින්ය. ඒ මන්ද සිරිවර්ධනලා වැනි මිනුම් දඩු මගින් සැබෑ බෞද්ධයා හා මිත්‍යා දෘශ්ඨික බෞද්ධයා පැහැදිලි ලෙසම වෙන්කොට පෙන්වන බැවිනි. එබැවින් සිරිවර්ධනලා නැමති මිනුම් දණ්ඩේ වටිනාකම අපූරුවට දැනෙන සමයක් ලෙස මේ කාලය හැඳින්විය හැක. බුද්ධ දර්ශනය දහමක් ලෙසින් හදාරන සහ අනුගමනය කරන පිරිස අතර සැබෑ නුවණින් හා පිලිවෙතින් එය අනුගමනය කරන පිරිස සැබෑ ශ්‍රද්ධාවෙන් මිසක වෙනත් අරමුණු උදෙසා එය අනුගමනය නොකරති..බෞද්ධයන් නැමති පොදු කුලකයෙන් සිරිවර්ධනලා හා අන්තවාදී කණ්ඩායම් පිටුපස යන බෞද්ධයැයි කියාගන්නා පිරිස වෙන්කල විට සැබෑ බෞද්ධයා සොයාගැනීමට හැකිබව කිව යුතුමය..එබැවින් සිරිවර්ධන මිනුම් දණ්ඩක් වශයෙන් තත්කාලීන බෞද්ධයා විශ්ලේෂණයේදී ලබාදෙන දායකත්වය පැහැදිලිය.

උප්පැන්න සහතිකයේ ආගම බෞද්ධ යයි තිබූ පමණින් බෞද්ධයෙකු නොවන බවට ඔවුන් දෙන උදාහරණ බෞද්ධයන්ට අනුගමනය කල යුතු නියම මාර්ගය පැහැදිලි කර දෙති. “නවච්ඡා වසලෝ හෝති - නවච්ඡා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ - කම්මනා වසලෝ හෝති - කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ” බුද්ධ දේශනාවට අනුවම යමෙක් වසලයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නේ උපතින් නොව කරන්නා වූ ක්‍රියාවන්ට අනුවය..එබැවින් උපතින් බෞද්ධ වූ පමණින් හා සිරිවර්ධනලා පසුපස ගිය පමණින් බෞද්ධයෙක් වේද යන්න සිතැබැලිය යුතුය.

මේ දිනවල සිරිවර්ධනලා සම්බන්ධ සිදුවීමේදී කියන්නා වූ තවත් කතාවක්නම් බුදු දහම විකෘති කරයි යන්නය. මේ රටේ බෞද්ධයන්ට කුඩා කල පටන් පාසල සහ පන්සල මූලික කරගෙන මෙන්ම සමාජය මූලික කරගෙන බුදු දහම පිළිබඳ විශාල දැනුමක් ලැබෙයි..ඒ දහම කොහෙත්වත් මතු වූ සිරිවර්ධන කෙනෙක්ට වෙනස්කල හෝ විකෘතිකල හැකියයි යමෙක් කියයි නම් එය නිකන් සබන් බෝල ප්‍රකාශයක් පමණි..මීට වඩා අසීරු සමයන්හි පවා සුරැකිව පැමිණි සම්බුද්ධ දේශනාවන්

සිරිවර්ධනට විකෘති කල හැකිය කියනවානම් අදාල පුද්ගලයා බෞද්ධයෙක්ද සහ ප්‍රඥාසම්පන්න මිනිසෙක්ද යන්න පිරික්සා බැලිය යුතුය..සිරිවර්ධනලාගේ පස්සෙන් ඇවිදින පිරිස යහමින් බුදු දහම දනී..එමෙන්ම සිරිවර්ධනගේ දහමද දනී..එය වෙන්කර හදුනනි..නමුත් ඔවුන් පසුපස යන්නේ සිරිවර්ධනගේ දර්ශනය පසුපසය. එහි තිබෙන අත්භූත හා අභවාය ස්වභාවය පසුපසය..මන්ද එදා සිටම ලාංකිකයා අත්භූත දේ පසුපස ඵලවීමට ඉතා කැමතිය.

අවසාන වශයෙන් කිව යුත්තේ මේ සිරිවර්ධන නැමති මිනුම් දණ්ඩ තත්කාලීන බෞද්ධයාට ලැබුණු ඉතාමත් වටිනා තැග්ගකි..සැබෑ ලෙසම මෙය “වෙස්වලාගත් ආශීර්වාදයකි“..එබැවින් එය සැබෑ පිරිසිදු දහමක පාරිශුද්ධත්වය රැකීමෙහිලා නුවණින් විමසිය යුතු දෙයක් මිස අතින් පයින් විමසිය යුතු දෙයක් නොවන බවය.

2012 ජුනි

දෙවැනි මල්ල සියතින්ම වියන යුවතිය

ඇය මට මුණ ගැසෙන්නේ ගාල්ල නගරයට නුදුරු අවන්හලකදීය. ඒ සිය ජීවිතය ගැන මා දැනගන්නට රිසි වූ සියල්ල මා හට පැවසීම උදෙසා පමණක්ය. ඇය රැකියාව කලේ ගාල්ලට නුදුරු කර්මාන්ත පුරයක පිහිටි කම්හල් ගොන්නේ එක් කම්හලකය. ඇයගේ රැකියාව වායුසමනය කල කාර්යාලයක සැප පුටුවක් මත හිඳ සුරතල් ඇඟිලි තුඩින් කරන යමක් නොවීය. දහඩිය පෙරාගෙන පිට කොන්දේ වේදනාව ඉවසාගෙන යන්ත්‍රයක් සමග ඔට්ටු වෙමින් ඇය පාවහන් මසන්නීය. ඒ සමගින් ඇය ජීවිත කඩතුරාවද සෙමෙන් මසන්නීය.

"නංගිගේ ගම්පලාන කොහේද...ඇයි මෙහෙට ඇවිත් මෙහෙම රස්සාවක් කරන්න ගත්තේ"

මගේ පැණයට ඇය පිලිතුරු දුන්නේ දිගු හුස්මක්ද ගෙනය. ඒ සුසුම් පොද ඇගේ ආවර්ජනයට උත්තේජනයක් සැපයුවාද නැතිනම් සිතේ ද්වාරය විවර කිරීමට උත්සුක වුවාද මම නොදන්නෙමි.

"මම වැල්ලවායේ...පුංචි ගමක...අම්මයි තාත්තයි දළ කඩනවා..මම ගොඩක් හොඳට ඉගනගන්නා අයියේ...මට මල්ලියෙකුත් ඉන්නවා...මම සාමාන්‍ය පෙල හොඳට පාස්වුනා..රිසාල්ට්ස් ආපු දවසේ මම උඩපැනලා සතුටු වුනා..ඒත් ඒ සතුටට පැවැත්මක් තිබුණේ නැ...මොකද ඊට පස්සේ මගේ කල්පනාවට ආවේ උසස් පෙල කරන්නේ කොහොමද කියලා..දළ කඩලා අම්මටයි තාත්තටයි දවසටම ලැබෙන්නේ රුපියල් දාහකට ලංවෙන්න..උසස් පෙල කරන්න මගේ ආසාව තිබුණේ ජීව විද්‍යා

පැත්තෙන්...ඒත් පත්ති යන්න වැල්ලවායට එන්න ඕන..ඒ පංතිවල ගාස්තු ගෙවන්න මට විදියක් තිබ්බේ නෑ... උසස් පෙල අදහස හිතීන් අතැරියා...අම්මලාට කියන්න දෙයක් තිබුණේ නෑ...මොකද ඒ ගොල්ලෝ මටත් වඩා අසරණ නිසා"

එහෙම කියපු ඇය ටික වෙලාවක් ඇස්දෙකේ කඳුළු පුරවගෙන බිම බලන් හිටියා. ඒ සංවේදීකම බලන් ඉන්න අපහසු එකක්.

"ඊට පස්සේ"

"ඊට පස්සේ මම පොබ් එකක් හෙව්වා...වැල්ලවාය පැත්තෙන් භොයාගන්න ගොඩක් අමාරුවුනා..මගේ පොඩ්කාලේ ඉඳන් යාළුවෙක් ගාල්ලේ ෆැක්ටරියක් වැඩකරනවා.එයා තමයි මට මේ රස්සාව භොයලා දුන්නේ. දැන් අවුරුදු පහක් වෙනවා මම මෙහෙට ඇවිත්...දැන් මේ ජීවිතේ මට හොඳට හුරු වෙලා අයිගේ"

ඇයි හුරුයි කිව්වේ ජීවිතයටද නැත්නම් පුරුදු දුක තවත් වැඩිවුන එකටද කියලා මට හිතාගන්න අමාරුවුනේ නෑ. ඒත් ඒ හිතේ ලොකු හයියක් තියෙනවා කියලා මට තේරුනා.

"කන්නේ බොන්නේ කොහොමද...එතකොට හම්බවෙන පඩිය ඇතිද නංගි"

ඇය මම කියපු එකට හිනාවුනා.

"මට හොඳට උයන්න පුළුවන්...මේ ලඟ පොඩ් බෝඩ්මක ඉන්නේ..පුංචි කාමරයක අපි දෙන්නෙක් ඉන්නවා කෙල්ලෝ..අවුරුද්දක් විතර යනකං භූමිතෙල් ලිපිකින් උයාගත්තා..පස්සේ පුංචි ගෑස් ලිපික් අරගෙන උයනවා..උදේට දවල්ට එක්කම උයාගෙන අරගෙන යනවා...හවස එද්දි ගොඩක් අමාරුයි..ඒත් ටිකක් හාන්සි වෙලා ඉඳලා ඊට පොඩ් දෙයක් උයාගෙන කනවා.. පඩිය මුල්ම කාලේ සතියට දවස් හයක් මහන්සි වෙලත් රුපියල් දහදාහක් වත් තිබුණේ නෑ අයිගේ...ඒත් දැන් යන්නම් රුපියල් පහලොස්දාහක් විතර ලැබෙනවා...ඒත් හොඳ පණ ඉවරයි.."

ඇය හිනාවුනාට ඒ හිනාවුනේ තමන්ගේ ජීවිතය දිහා උපේක්ෂාවෙන් කියලා මට හිතනා

"ගෙදරට යවන්න සල්ලි ඇතිද?"

"ඔව් අයියේ...මුල් කාලෙනම් මාසෙට රුපියල් තුන් දාහක්වත් යවාගන්න බැරිවුනා..බෝඩිමට දීලා වියදම් පියවන කොට..ඒත් දැන් රුපියල් පන්දාහක් විතර යවනවා කොහොමහරි..මල්ලි හොඳට ඉගනගන්නවා..මට ඕන එයාව ඉස්සරහටම යවන්න.."

"කොල්ලෙක් එහෙම ඉන්නවද?"

මම එහෙම ඇහුවම මුණේ හරි අපූරු නිර්වායාජ හිනාවක් ඇඳිලා ගියා.

"ඔව් ඉන්නවා අයියේ...ඒ ආදරේ වෙනුවෙන් කරන කැපකිරීමක් තමයි මේක..එයත් පොඩි රස්සාවක් කරන්නේ ටේලර් සාප්පුවක..ඒත් එයාලගේ අම්මලත් අපේ සම්බන්ධේ දන්නවා..කවදහරි කසාදයක් කරන්නයි දැවැද්දටයි සල්ලි එකතු කරගන්න තමයි අයියේ මම රැයක් දවාලක් නොබල මහන්සි වෙන්නේ..මගේ දැවැද්ද මමම හොයනවා.."

මගේ හිතට දැනුනේ පුදුම දුකක්. ඒ විතරක් නෙවෙයි සමාජය ගැන පිළිකුලක්. දැවැද්ද කියන සංකල්පේ වෙන්න ඕන මෙහෙමද. ඇත්තටම මේවගේ කෙල්ලෝ දැවැද්දට වඩා කොච්චර වටිනවද. දැවැද්දක් වෙනුවෙන් මෙහෙම දෛර්යවත්ත කෙල්ලෝ ලඝු කරන්න සමාජෙට පුළුවන්ද..මෙහෙම දරුවොම කොච්චරනම් ලොකු දැවැද්දක්ද.

"ඉතිං එහෙම දැවැද්දක් බලාපොරොත්තුවෙන තැනකට හිත දීලා හරියනවද..ඉතිං නංගි ඔයාගේ කොල්ලා දැවැද්ද ගන්නවද?"

"ඒක මම හරියටම දන්නේ නෑ අයියේ...ඒත් කවදහරි එහෙම ඉල්ලොවොත් එදාට අසරණ වෙන්නේ මමයි මගේ අම්මලයි..ඒක නිසා මම මේ කැපකිරීම කරනවා..පුංචියට හරි ඉතිරි කරලා ඒ අඩුවත් හදාගන්නවා...ගේ පොඩ්ඩත් පිළිවෙලක් කරන්න ඕන අයියේ"

ඒ හිතේ තියන බලාපොරොත්තු කන්ද බර වැඩිද කියලත් මට හිතුනා. ඒත් තාම අවුරුදු විස්ස පහුවුණ ගමන් මේ කෙල්ල කොච්චර ධෛර්වත්තද කියලා මට ලොකු පාඩමක් කියලා දුන්නා. ටික වෙලාවක් නිහඬව ගෙව්ලා ගියා.

"මට ටික කාලෙකට කලින් හිතුනා කොච්චර පවක්ද මම මේ ගෙවන්නේ කියලා...මට හිතුනා මේ රස්සාව කරලා මල්ලිව පිළිවෙලක් කරලා එයාට අම්මලව බලාගන්න කියලා කවදහරි මම සිල්මැණි කෙනෙක් වෙන්න..මට එහෙම හිතුවේ මේ ලඟපාත ඉන්නවා සිල්මැණියෝ කෙනෙක්...සමහර වෙලාවට මම මැණියෝ මුණගැහෙන්න යනවා..මැණියෝ ජීවත්වෙන විදිය ගැන මට පුදුම ආසාවක් ඇතිවුනා..දුක අමතක කරලා ආගම ගැන හිතලා ගෙවන ජීවිතේට මම ගොඩක් ආසකලා..මට එහෙම වෙන්න ඕන වුනා..ඒත් අර මම කියපු අයියා මට බලපෑම් කලා..මට ආදරෙන් කවදහරි දුකක් වෙයි කියලා හිතුනා..ඒත් එයා බලපෑම් කලා මම එහෙම තීරණයක් ගත්තොත් එයා වස බොනවා කියලා...බයට මම ඒ තීරණේ වෙනස් කලා..ඒත් මම අදටත් ආසයි සිල් මැණියෝ කෙනෙක් වෙන්න.."

මේ වගේ ජීවිත ආධ්‍යාත්මික සැපත දිහාවට ඇදිලා යන එක පුදුමයක් නෙවෙයි. බුදුහාමුදුරුවෝ හිටපු කාලෙකනම් මේ අභිංසක ජීවිතය නිවනින් සැනසෙන බව මට විශ්වාසයි.

"හිතේ හීනවලට මොනවා වෙයිද දන්නෑ අයියේ..දවසින් දවස ජීවිත වෙනස් වෙනවා..ඒත් මම දැන් කිසිම දෙයක ඇලිලා ගැලිලා ඉන්නේ නෑ..ලැබෙන දේවල් ගැන වගේම නැතිවෙන දේවල් ගැනත් එක විදියට හිතනවා...මේ රස්සාව වුනත් කරන්නේ බොහොම අමාරුවෙන්..අපිට ඉහලින් ඉන්න හැම සර් කෙනෙක්ම

බලන්නේ කොහොම හරි අවස්ථාවක් අරගෙන අපේ ජීවිත හුරන් කන්න..බලන විදියෙන්ම තේරෙනවා..වයස හේදයක් නැතිව ඒ හැම සර් කෙනෙක්ම අපිව ගොදුරු කරගන්න බලන් ඉන්නව..අතරින් පතර රත්තරං සර්ලා ඉන්නවා අයිගේ..ඒත් මේ ජීවිතේ හරි අවදානම්.."

"නංගි ඉතිං ඉස්සරහට මොනවද කරන්න හිතන් ඉන්නේ"

ඇය ඇත බලලා අනාගතය ගැන කිව්වා.

"තව ගොඩක් කල් මේ රස්සාව කරන්න හිතක් නෑ අයිගේ..තව අවුරුදු කීපයක් කරලා පුළුවන් තරම් සල්ලියක් එකතු කරගෙන ගමට යනවා..කසාද බඳින්නපුළුවන් තත්වයක් තිබුණොත් බඳිනවා..දැවැද්දට එකතුකරපු සල්ලිත් දෙනවා..එහෙම නොවුනොත් පුංචි කඩ පොඩ්ඩක් දාගෙන හරි ජීවත් වෙනවා..අඩු වයසින් ජීවිතේ එක්ක හැප්පෙන්න කිලෝමීටර් දෙසියකට වැඩි දුරක් ආපු මට ඒක පුළුවන් වෙයි අයිගේ..."

මම හිතාවෙලා ඇයට හිතාවකින්ම සුබ පැතුවා. ඒ වගේම මම හිතුවා මේ ලෝකේ පාලනය කරන දෙව්වරු ඉන්නවනම් මේ පුංචි අහිංසක ජීවිතය දිහා බලලා සාධාරණව ඒ හීන හැබැකරගන්න උදව් දෙන්න කියලා.

"ගොඩක් ස්තුතියි නංගි මේ හැමදේම කිව්වට"

"අනේ ඒක මොකක්ද අයිගේ...අයිගා මට විස්තර කියන්න කිව්වම මම පුදුමත් වුනා..ඒත් අයිගේ මගේ මේ ජීවිතෙන් ගන්න පාඩමක් තියනම් කාටහරි ඒක වැදගත් වෙයි..මොකද මම පාඩම් ඉගනගත්තෙන් මේ ජීවිතෙන්...මම යන්නම් අයිගේ.."

එහෙම කියලා ඇය සමුගෙන ඉක්මනින් අඩිය තියලා බෝඩිම තියෙන ඉසව්වට යන්නට ගියා. ඇය පිටවෙලා යන දිහාව මම බලන් හිටියා. තමන්ගේ අතින්ම තමන්ගේ දැවැද්ද එකතු කරන මේ අහිංසක ජීවිතේ වෙනුවෙන් දෙයක් කරන්න

තරම් හයියක් මට තිබුණේ නෑ. ඒත් ඒ කතාව තව කීපදෙනෙක්වත් දැනගත්තොත් ඒකෙන් සමාජෙට පොඩි හරි දෙයක් වෙයි කියලා මට හිතූනා.

2013 ජූලි

ඔබගේ අදහස් wijaindu@gmail.com වෙත යොමු කරන්න.